

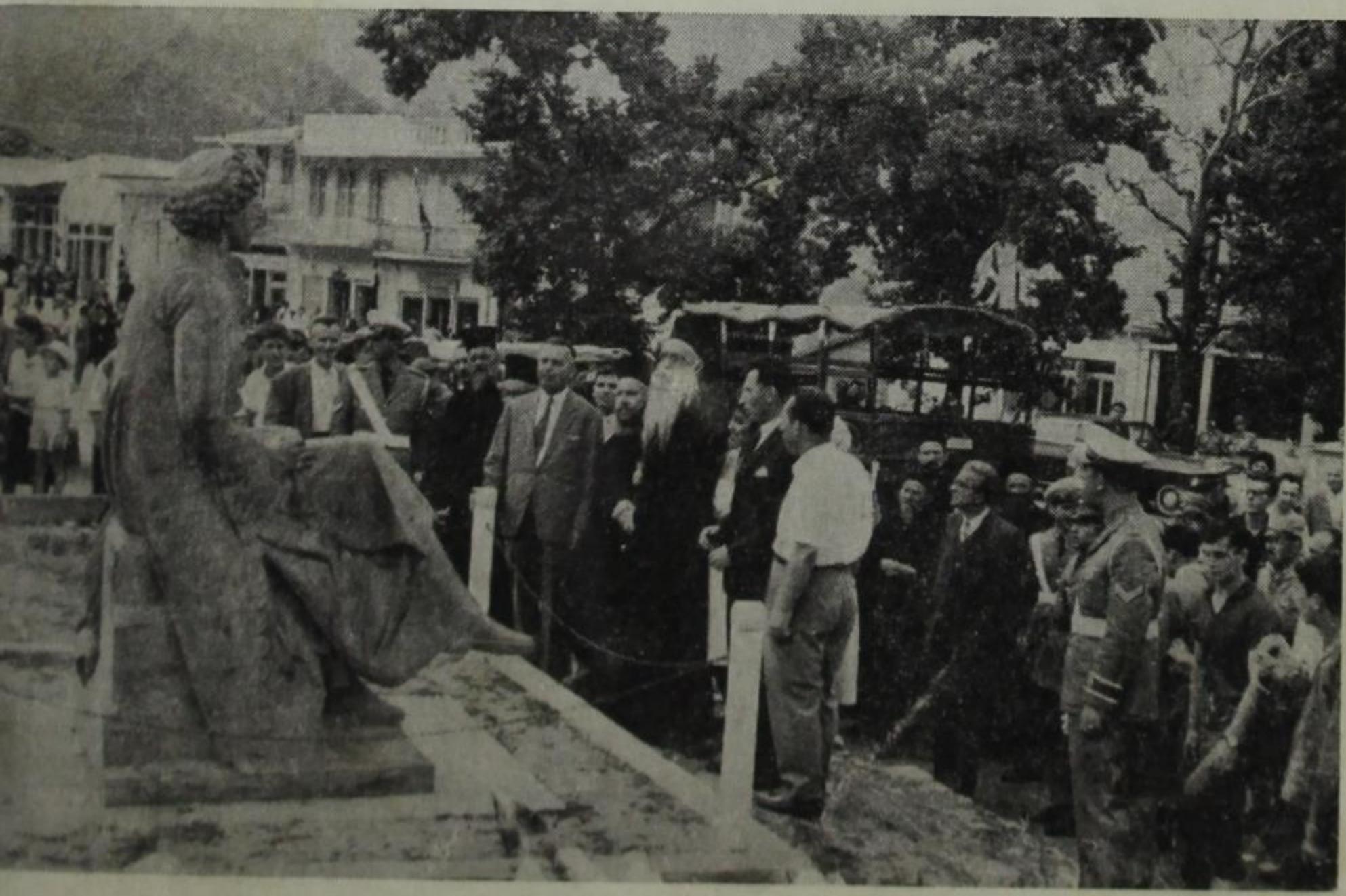
ΚΩΝΙΤΣΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1963

ΕΤΟΣ Β'

ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 17 - 18

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Έκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ύπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ : Βύσσης καὶ Καΐρη 2 — Ἀθῆναι.

‘Υπεύθυνοι κατὰ Νόμον :

Ἐπὶ τῆς ὕλης : **N. K. Τσάκας**, Ἀχαρνῶν 168 — Ἀθῆναι.

Τυπογραφείου : **Χρ. Χρονόπουλος**, Θήρας 6 — Ἀθῆναι.

Μόνιμος ἀνταποκριτὴς ἐν Κονίτσῃ : **Αναστ. Εύθυμος**

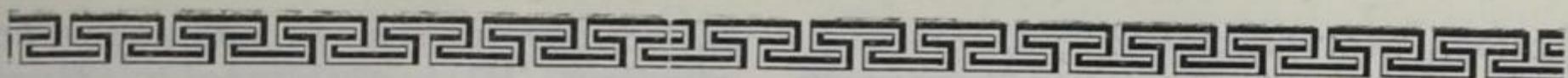
Ἐμβάσματα εἰς κ. **Γεώργιον Δόβαν**, ὁδὸς Ἀμπλιανῆς 6 — Ἀθῆναι

‘Ετησία συνδρομὴ

Ἐσωτερικοῦ Δραχμαὶ 60.—Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6.—

ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

‘Η Α. Θ. Π. δ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ πρὸ τοῦ ἀγάλματος τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ἐν Κονίτσῃ μετὰ τοῦ Νομάρχου κ. Καλογεροπούλου καὶ τοῦ Δημάρχου Κονίτσης κ. Κ. Ρούση.

ΚΟΝΙΤΣΑ

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ Μ. ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
Δημοδιδασκάλου

2ον

Β' ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Φαίνεται ότι πολύ πρὸ τοῦ 1770 ἡ Κόνιτσα ἦτο ἔδρα Ἐπισκοπῆς φερούσης τὸν τίτλον «Βελλᾶς καὶ Κονίτσης» ὑπαγομένης εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἰωαννίνων.

Τοῦτο ἔξαγεται ἀπὸ ἐπίσημον περὶ αὐτοῦ μαρτυρίαν τοῦ ἀοιδίμου Μελετίου τοῦ Γεωγράφου, τοῦ ἐλκοντος ἐξ Ἰωαννίνων καὶ χρηματήσαντος Μητροπολίτου Ἀθηνῶν. Οὗτος εἰς τὴν Γεωγραφίαν του (τόμος 2ος σελ. 283) γραφεῖσαν κατὰ τὰ ἔτη 1692-95 γράφει τὰ ἀκόλουθα:

«Πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Ζαγορίου κεῖται ἡ Κόνιτζα, χώρα ἀρκετοῦ μεγέθους, ἥτις χωρίζεται ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ κατωκημένη ἀπὸ Γραικούς καὶ Τούρκους, ἔχουσα σχολεῖον Ἐλληνικόν. Εἰς ταύτην διατρίβει καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Βελλᾶς».

Τοῦτο προσεπιβεβαιοῦται καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν πραγματείαν «περὶ τῆς ἐν Ἡπείρῳ Μονῆς Παλιουρῆς» τὴν ὅποιαν δημοσιεύει εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 117 τεῦχος (Ἰανουάριος 1962) τῆς «Ἡπειρωτικῆς Ἐστίας» ὁ ἄγνωστος συνάδελφὸς μου κ. Στέφανος Μπέττης, τὸν ὅποιον καὶ συγχαίρω ἐκ καρδίας διὰ τὰς λίαν ἀξιεπαίνους προσπαθείας του, ἵνα διατηρήσῃ καὶ διασώσῃ πᾶν τὸ Ἡπειρωτικὸν ἀναγόμενον εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἱστορίας καὶ λαογραφίας.

Εἰς τὴν πραγματείαν λοιπὸν ταύτην

(σελ. 9) βλέπομεν ὑπογράφοντας ἐνα ἀνυπολογίστου ἱστορικῆς σημασίας συμφωνητικὸν δύο κατὰ καιροὺς Ἐπισκόπους Βελλᾶς καὶ Κονίτσης. Τὸν ἀοιδίμον Γερμανὸν κατὰ τὸ ἔτος ἀψλγ' Μαΐου 15 καὶ τὸν ἀοιδίμον Νικόδημον κατὰ τὸ ἔτος αψνε Μαΐου 18. Ὡς τοιαύτη παρέμεινε περίπου δύο ἑκατονταετηρίδας.

Εἰς τὰ «Ἡπειρωτικὰ Χρονικὰ» (τόμ. ΙΒ' σελ. 19) ὁ Μητροπολίτης Σάρδεων Γερμανὸς γράφει ὅτι ἡ Ἐπισκοπὴ Πωγωνιακῆς (ἀναγνωθεὶ Ἀρχιεπισκοπὴ) ἤνωθη τῷ 1834 μὲ τὴν Ἐπισκοπὴν Βελλᾶς καὶ Κονίτσης, ἀποτελέσασα τὴν Μητρόπολιν Βελλᾶς-Κονίτσης καὶ Πωγωνιανῆς. Αὕτη τῷ 1842 συνηνώθη τῇ Μητροπόλει Ἰωαννίνων μὲ τὸν τίτλον «Μητρόπολις Ἰωαννίνων Βελλᾶς καὶ Κονίτσης» καὶ ως τοιαύτη παρέμεινε μέχρι τοῦ ἔτους 1863.

Ἡ συνένωσις αὕτη ἐπιβεβαιοῦται, σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἀπὸ δύο Μητροπολιτικὰ ἔγγραφα, τὰ ὅποια ἔχω εἰς χείρας μου, ὃν τὸ μὲν ἐν φέρει ἡμερομηνίαν 24ην Νοεμβρίου 1856 καὶ τόπον ἐκδόσεώς του τὰ Ἰωάννινα, τὸ δὲ ἡμερομηνίαν 26ης Ιουνίου 1857 καὶ τόπον ἐκδόσεώς του τὴν Κόνιτσαν. Ἀμφότερα εἶναι ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Παρθενίου, φέροντος τὸν τίτλον Ἰωαννίνων, Βελλᾶς καὶ Κονίτσης. «Οτι κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἡ Ἐπισκοπὴ Βελλᾶς καὶ Κονίτσης ἦτο συνηνωμένη μὲ τὴν Μητρόπολιν Ἰωαννίνων θέλει ἐπιβε-

βαιωθῇ περιτράνως καὶ ἐξ ἄλλων στοιχείων, τὰ δόποια θὰ παραθέσω κατωτέρω καὶ ἐν οἰκείῳ μέρει.

Τὰ ἐν λόγῳ Μητροπολιτικὰ ἔγγραφα ἀφεώρων τὴν Ἱερὰν Βασιλικὴν Μονὴν Μολυβδοσκεπάστου τῆς ἐπαρχίας μας τῆς ὁποίας κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διάφοροι Ἱερόσυλοι καὶ ἀρχαιοκάπηλοι εἶχον ἀφαιρέσει πολλὰ χειρόγραφα ἐπὶ μεμβράνης βιβλία καὶ ἄλλα πολύτιμα κειμήλια. Ἡ βέβηλος αὕτη πρᾶξις εἶχε ἀναφερθῆ ύπὸ τοῦ Ἡγομενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων Βελλᾶς καὶ Κονίτσης. Οὗτος ἐξέδωσε τότε τὰ ἔγγραφα ταῦτα, συνιστῶν καὶ προτρέπων ἐκείνους, οἵτινες τὰ διήρπασαν νὰ τὰ ἐπιστρέψωσι εἰς τὴν Μονὴν· ἄλλως θὰ ἔχωσι τὴν κατάραν τῆς ἐκκλησίας». Ἀτυχῶς οἱ πεπορωμένοι οὗτοι «Οὐκ ἡβουλήθησαν συνιέναι» καὶ διὰ τοῦτο ἡ παναρχαία καὶ πλουσιωτάτη αὕτη Μονὴ ἀπώλεσε διὰ παντὸς τούς πολυτιμοτάτους τούτους πνευματικοὺς θησαυροὺς της.

Ἡ συνένωσις αὕτη τῆς Ἐπισκοπῆς Βελλᾶς καὶ Κονίτσης μετὰ τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων κατηργήθη κατὰ τὸ ἔτος 1863 ὅπότε ἀνασυνεστήθη ἡ Ἐπισκοπὴ Βελλᾶς καὶ Κονίτσης μὲ δῆραν τὴν Κόνιτσαν.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, τὸν μῆνα Μαΐου, διὰ Πατριαρχικοῦ Συγγιλίου καταργεῖται καὶ ἡ ἐπὶ χίλια διακόσια καὶ ἐπέκεινα ἔτη ἀκμάσασα Ἀρχιεπισκοπὴ Πωγωνιανῆς ἡς Μητροπολιτικὸς ναὸς ἥτο ὁ Ναὸς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Διπαλίτσης. Τὰ εἰς αὐτὴν ὑπαγομενα χωρία, ὡς ἀναγινώσκομεν εἰς τὸ Πατριαρχικὸν τοῦτο Συγγίλιον, ὑπήχθησαν ἐκκλησιαστικῶς, ἄλλα μὲν εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Βελλᾶς καὶ Κονίτσης καὶ ταῦτα ἥσαν τὰ: Διπαλίτσα, Ὁστανίτσα, Βλάχος, Βαλοβίστα, Μπωγωνισκόν, Σανοβὸν Μάζιου, Δερβένι, Πιλθοῦκι, Κούκεση, Μπομπίτσικον, Λεσκοβίκι, Τσέρτσικον, Μελεσίνι, Συριανή, Περάτη, Μελισσόπετρα καὶ Πυρροβίτσικα ἄλλα δὲ εἰς τὴν Μητρόπολιν Κοριτσᾶς καὶ ταῦτα ἥσαν τὰ:

Βλιάσοβον Ποστένιανη, Ραδίχοβον, Τσαρίσοβον, Ἡλιάρη, Μερτσέκι, Ζέππα, Πουλούμπαρη, Κανικόλι καὶ Στρουμπέτσι.

Τὸ ἔτος 1863 καθ' ὃ ἐπανεσυνεστήθη ἡ Ἐπισκοπὴ Βελλᾶς καὶ Κονίτσης ἐτοποθετήθη ὡς ἐπίσκοπος αὐτῆς ὁ ἀοιδιμός Γερμανὸς Τσενίδης ἐκ Βερροίας. Οὗτος ἀρχιεράτευσε περὶ τὰ 13 ἔτη. Ἐξ ὅσων ἀναγινώσκομεν, συνάγεται ὅτι ἐπρόκειτο περὶ Ἀρχιερέως, ἔχοντος πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς θείας του καὶ Ἱερᾶς του ἀποστολῆς. Συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν τόνωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος τῶν πνευματικῶν τέκνων τῆς ἐπαρχίας του, εἰς τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν σχολείων τόσον εἰς τὴν πόλιν Κόνιτσαν ὕσον καὶ εἰς τὰ λοιπὰ χωρία τῆς δικαιοδοσίας του, ἥτις ἐξικνεῖτο τότε μέχρι Ζίτσης καὶ Κουρέντων καὶ ἀκόμη ἐπρωτοστάτησεν εἰς κατασκευὴν ἔργων ἐκπολιτιστικῶν καὶ ἐξωραϊστικῶν καὶ ἀνέπτυξε πλουσιωτάτην δρᾶσιν εἰς ἔργα φιλαλληλίας καὶ φιλανθρωπίας.

Ἀτυχῶς ὁ καλὸς οὗτος ἀρχιερεὺς δι’ ὃν προσήκει τὸ λόγιον τοῦ οὐρανοβάμονος Παύλου. «Τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεύς» ἐγένετο στόχος ἀδίκων ὑποκειμενικῶν κρίσεων καὶ ἐπαύθη τῆς θέσεώς του. Τοῦτο ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν ὑπὸ ἀρ.θ. 30 σελίδα τοῦ ὡς ἀνωμημονευθέντος τεύχους τῶν «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ» ἔχον οὗτω.

«Γερμανοῦ παυθέντος διὰ τούς ἐν τοῖς Συνοδικοῖς Πρακτικοῖς ἀναφερομένους λόγους, ἐξελέγη τὴν 10ην Ἰανουαρίου 1876 ὡς ἐπίσκοπος Βελλᾶς καὶ Κονίτσης ὁ Ὁσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κύριος Βασίλειος».

Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι ὁ διαπρεπὴς οὗτος Ἱεράρχης ἐπεσε θῦμα κακοβούλων ἀνθρώπων, συκοφαντησάντων αὐτὸν καὶ σκευωρησάντων κατ' αὐτοῦ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. Θὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώμην τοῦ γράφοντος καὶ ὁ ἀναγινώστης ὅταν διεξέλθῃ ἐπισταμένως ἀπασαν τὴν πραγματείαν ταύτην. «Ο οὗτω παυθεὶς ἀοί-

διμος Ἱεράρχης, ἀφοῦ ὑπέστη πολλὰς δοκιμασίας ἀπέθανε μετὰ ἐπταετίαν ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦ ἀπηνοῦς διωγμοῦ του πτωχότατος.

Ίδού τὶ γράφει περὶ τοῦ θανάτου του τὸ Πατριαρχικὸν Περιοδικὸν «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» εἰς τὸν 4ον τόμον τεῦχ. Ε. σελ. 165 τοῦ 1883.

«Τὴν 28ην λήξαντος Ἰανουαρίου ἐτελεύτησεν ἐν Ἀθήναις ὁ πρώην Βελλᾶς καὶ Κονίτσης Γερμανὸς Τσενίδης. Γεννηθεὶς ἐν Βερροίᾳ ἔχρημάτισε καθηγητὴς τῶν Ἱερῶν ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ Σχολῇ Ἰωαννίνων. Τῇ 27ῃ Μαΐου τοῦ 1863 ἐπὶ τῆς Α' Πατριαρχείας τοῦ ἀοιδίμου Ἰωακεὶμ τοῦ Β! ἐψηφίσθη ἐπίσκοπος Βελλᾶς καὶ Κονίτσης, τῆς Ἐπισκοπῆς ταύτης τότε ἐπανασυσταθείσης. Διετέλεσε δὲ ποιμαίνων ταύτην ἄχρι Ἰανουαρίου 1876 ὅτε ἀντικαταστὰς ἀπῆλθεν εἰς Ἀγιον Ὄρος. Εἰτα διωρίσθη καθηγητὴς τῶν Ἱερῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ Λαμίας, ἀπέθανε δέ πτωχότατος κηδευθεὶς δημοσίᾳ δαπάνῃ». Νὰ ἡσθάνθησαν ἀραγε τύψιν οἱ συκοφάνται του, ὅτε ἐπληροφορήθησαν τὸν ἐκ μαρασμοῦ καὶ στερήσεων πρόωρον θάνατόν του; Ἀμφιβάλλομεν.

***

Ο Α. Γονιὸς εἰς τὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀναφερθεῖσαν πραγματείαν του, ἐν σχέσει μὲ τὸ ἔργον του ἀοιδίμου τούτου ἀρχιερέως, γράφει τὰ ἀκόλουθα.

«...Ο Ἀγιος Βελλᾶς ἦρξατο τοῦ θεαρέστου ἔργου του, δι’ οὗ ἐκπληροῦται σήμερον ὁ Ἱερὸς τῶν διαθετῶν καὶ ἀφιερωτῶν σκοπός, μιμηθήτωσαν δὲ τοῦτον καὶ οἱ λοιποὶ τῆς Ἡπείρου Ἱεράρχαι καὶ ἐπειδὴ οὗτοι ἔχουσιν ὀλίγην πρὸς τοῦτο διαθέσιν ἃς σπεύσῃ ὁ ἐν Κων)πόλει Ἡπειρ. Φιλεκπαιδ, Σύλλογος νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ σωτήριον τοῦτο μέτρον. (¹).

(1) Ἡ ἐνέργεια αὕτη τοῦ ἀοιδίμου Γερμανοῦ δι’ ἓν οὗτος ἐπαινεῖται εἶναι ἡ ἐνοικία σις τῶν κτημάτων τῆς Μονῆς Στομίου ἀπ’ εὐθείας ὑπὸ τοῦτου καὶ διάθεσις τῶν εἰσοδημάτων τούτων διὰ τὴν δύμαλήν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν ἐν Κονίτσῃ σχολῶν.

Συνεχίζων δὲ κατωτέρω ὁ Γονιὸς μὲ λίαν δριμεῖαν γλῶσσαν γράφει. «...Ἐὰν δὲ ἀνέκαθεν τὰ ἐκ τῆς Βλαχίας εἰσοδήματα τῆς Βελλᾶς τοῦ κτήματος Μπαμιενίου δὲν κατέτρωγεν ὁ ἐν Ἰωαννίνοις ἀρχιερεὺς μετὰ τῶν αὐτοκαλουμένων καὶ οὕτω πλουτούντων ἀρχόντων καὶ ἐδίδοντο τοῖς Κονιτσιώταις αἱ ἐξ αὐτῶν ἀναλογοῦσαι αὐτοῖς 36 χιλιάδες κατ’ ἔτος γρόσια, ἥ σχολὴ τῆς Κονίτσης ἦθελεν εἶσθαι ἐσαεὶ ἔξασφαλισμένη».

Περὶ τοῦ μεγάλου τούτου καὶ λίαν προσοδοφάρου κτήματος Μπαμιενίου, λίαν ἐνδιαφερούσας πληροφορίας παρέχει ὁ σεβαστὸς καὶ λίαν ἀγαπητός μου παιδαγωγὸς κ. Εύριπίδης Σούρλας εἰς τὴν σελ. 241 τοῦ ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει μνημονευθέντος Τόμου τῶν ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ». Δημοσιεύει ἀπόφασιν τοῦ Ἰωαννίνων Βελλᾶς καὶ Κονίτσης φέρουσαν ἡμερομηνίαν 6ης Οκτωβρίου 1855 δι’ ἃς καθορίζεται ἡ διανομὴ τοῦ ἐκ 2350 χρυσῶν Φλωρινίων Ὁλλανδικῶν ἐτησίου εἰσοδήματος τοῦ κτήματος τούτου ὡς ἀκολούθως. τὸ 1)2 αὐτοῦ θὰ περιέρχεται εἰς τὸν κατὰ καιροὺς Μητροπολίτην Ἰωαννίνων, τὸ 1)4 εἰς τὴν κοινότητα Κονίτσης καὶ τὸ ἔτερον τέταρτον εἰς τὸ Ζαγόριον. Δι’ ἔτέρας δὲ ἀποφάσεως, ληφθείσης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἀντιπροσώπων Κονίτσης καὶ Ζαγορίου, τὸ μέγα τοῦτο ἐν Βλαχίᾳ κτῆμα ἐνοικιάζεται εἰς τὸν Γεώργιον Πολυσγίνον διὰ μίαν ἔξαετίαν, ἢτοι ἀπὸ τοῦ 1854 ἕως τὸ 1860 ἀντὶ τοῦ ὡς ἀνω ἐτησίου μισθώματος ἀντιστοιχοῦντος μὲ 144.000 τουρκικὰ γρόσια, ποσὸν, ἀληθῶς, μυθῶδες διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

‘Η ἀπόφασις αὕτη φέρει τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Ἰωαννίνων Παρθενίου, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κονίτσης Νικ. Τζατζοπούλου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ζαγορίου Αναστασίου Βαταβάλη.

Τοῦ πλουσιωτάτου τούτου κτήματος τὸ ἐξ 1)4 ἀνῆκον εἰς τὴν Κόνιτσαν εἰσόδημα, ὡς δύναται τις εὔκόλως νὰ

εἰκάση, θὰ παρεῖχεν ἀνυπολογίστου ἄξιας ὡφελείας εἰς αὐτὴν ἐὰν συνεχίζετο ἡ καταβολὴ του. Ἀτυχῶς μετὰ τινα ἔτη ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις Κούζα ἀπηλλοτρίωσε ἅπαντα τὰ ἐκεῖ κτήματα τῶν ἐν Ἡπείρῳ Ἱερῶν Μονῶν καὶ οὕτω ἀπωλέσθη ἡ πλουσιωτάτη αὐτῇ πρόσοδος. Τότε, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀπηλλοτριώθησαν ἐκεῖ καὶ τὰ μεγάλα κτήματα, ἀστικὰ καὶ ἀγροτικὰ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἐπαρχίας μας Μολυβδοσκεπάστου καὶ Γκούρας. Τὰ ἔτησια εἰσοδήματα τῶν Μονῶν τούτων, ως μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἀείμνηστος ιστορικὸς Λαμπρίδης (Ἀνάγνωθι. Λαμπρίδου Ἱερὰ ἐν Ἡπείρῳ Σκηνώματα οελ. 77) ἀνήρχοντο εἰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας φλωρία Καισαρικά. Τὰ οὕτω ἀπαλλοτριωθέντα ἐκεῖ Μοναστηριακὰ κτήματα, μήπως ἀραγε θὰ ἥδυναντο καὶ σήμερον νὰ γίνουν ἀντικείμενον διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῆς Σεβαστῆς μας Κυβερνήσεως καὶ τῆς σημερινῆς Ρουμανικῆς τοιαύτης, ἐπειδείκυνυστης, ως τούλαχιστον ἀφήνει νὰ φαίνεται, διαλλακτικὰς διαθέσεις; Εύγνωμοσύνης ἄξιος θὰ ἥτο ὁ συμπατριώτης μας ἔξοχώτατος Ὅπουργὸς τῶν Ἑξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ ἐὰν ἐπελαμβάνετο καὶ τοῦ διὰ τὴν Ἡπειρον ἴδια στουδαιοτάτου τούτου ζητήματος. Πᾶσα τυχὸν συνεννόησις. πρὸς τοῦτο θὰ ἐγένετο ἀσμένως ἀποδεκτή. «Ἄπὸ τὰ χυμένα μαζεμένα» λέγει ἡ γνωστὴ Ἡπειρωτικὴ παροιμία.

***

‘Ως εἶδομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις, τὸν παυθέντα Ἐπίσκοπον Βελλᾶς καὶ Κονίτσης Γερμανόν, ἀντικατέστησεν ὁ ἀοίδιμος Βασίλειος, ὅστις ἐποίμανε τὴν Θεόσωστον ταύτην Ἐπαρχίαν ἐπὶ μίαν δλόκληρον Είκοσιπενταετίαν.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μακροετοῦς ποιμαντορίας του καὶ συγκεκριμένως τὸν Ἰούνιον τοῦ 1895 ἡ Ἐπίσκοπὴ Βελλᾶς καὶ Κονίτσης προήχθη εἰς Μητρόπολιν, καταλαβοῦσαν τὴν 78ην θέσιν ἐν τῷ Συνταγματίῳ τῶν Μητρο-

πόλεων μὲν ὑπερτιμίαν τοῦ ποιμένος αὐτῆς.

Μετὰ 4 περίπου ἔτη ἀπὸ τῆς προαγωγῆς τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης εἰς Μητρόπολιν - 22αν Ἰουλίου 1899 - ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Βασίλειος, λίαν προβεβηκὼς ἦδη τὴν ἡλικίαν καὶ μὴ δυνάμενος ἀπὸ πολλοῦ χρόνου νὰ ἀσκῇ τὰ ποιμαντορικά του καθήκοντα παρητήθη κατ’ ἄλλους οἰκειοθελῶς, κατ’ ἄλλους δὲ ἔξαναγκασθεὶς πρὸς τοῦτο, τοῦτον δὲ διεδέχθη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ροδοστέλλου (Ἀδριανούπολεως) Κωνσταντῖνος.

Περὶ τοῦ νεοεκλεγέντος τούτου Μητροπολίτου ἀναγινώσκομεν εἰς τὸ ὑπ’ ἀριθ. 342 φύλλον τῆς ἐν Ἀθήναις τότε ἐκδιδούμενης ἐφημερίδος «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ» (31 Ἰουλ. 1899) τὰ ἀκόλουθα.

«Τῆς παραιτήσεως τοῦ Μητροπολίτου πρώην Βελλᾶς καὶ Κονίτσης κ. Βασιλείου ἀποδεκτῆς γενομένης, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔγνω νὰ προβῇ εἰς πλήρωσιν τῆς οὕτω κενωθείσης Μητροπολιτικῆς ἔδρας, τεθέντων δὲ ὑποψηφίων τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ροδοστόλλου Κωνσταντίνου καὶ τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμανδριτῶν κ.κ. Σμαράγδου Β. καὶ Τριανταφυλλίδου Μιχ. ἔγένοντο αἱ κανονικαὶ ψῆφοι τῆς ἐκλογῆς ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ, δι’ ὧν ἀνεδείχθη σχεδὸν παμψηφεί Μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτσης ὁ Ἐπίσκοπος Ροδοστέλλου Κωνσταντῖνος.

— ‘Ο ἀναδειχθεὶς Μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτσης τυγχάνει εἰς τῶν ἀρίστων κληρικῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.».

Ἐπειδὴ ὁ γεγηρακὼς ἀοίδιμος Βασίλειος, πρὸ πολλοῦ ἥδυνάτει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ Μητροπολιτικὰ καθήκοντά του, ὁ δέ Μητροπολιτικὸς Θρόνος κατ’ οὓσιαν ἀπὸ πολλοῦ ἔχήρευε, οἱ Κονίτσιῶται προητοίμασαν τῷ νέῳ Ἡεράρχῃ Κωνσταντίνῳ μεγαλοπρεπῆ καὶ λαμπροτάτην ὑποδοχήν. “Οταν ὁ νέος Μητροπολίτης εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικόν ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου, προσεφώνησαν αὐτὸν δι’ ἐμ-

πνευσμένης πράγματι προσλαλιᾶς οἱ τότε φερέλπιδες νέοι, τελειόφοιτοι ἀμφότεροι τῆς Νομικῆς, Θεμιστοκλῆς Πατέρας καὶ Ζενοφῶν Ἀδαμαντίδης.

‘Ο καλλιεπής λόγος τοῦ Πατέρα ἥρχιζεν οὕτω. «’Απείρους καὶ βαθείας εὐχαριστίας ἐκφράζουσα ἄπασα ἡ Ἐπαρχία τῇ φιλοστόργῳ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ...» τοῦ δὲ Ἀδαμαντίδου. «’Ως ώραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά...»

(’Ιδε ΦΩΝΗ ΗΠΕΙΡΟΥ ’Αριθ. φύλ. 368 4ης Φεβρ. 1900).

Περὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀοιδίμου τούτου ἀρχιερέως ἀναγινώσκομεν πάλιν εἰς τὴν «ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ» (φύλλα ὑπ’ ἀριθ. 449/19 - 10 - 1901 καὶ 458/21 - 12 - 1901, κρίσεις εὔμενεῖς καὶ δυσμενεῖς, ἀναλόδως τῶν συμπαθειῶν ἡ ἀντιπαθειῶν τῶν γραφόντων. Ποῖαι τούτων ἔχονται ἀληθείας ἀδυνατοῦμεν, τόγε νῦν νὰ ἐκφέρωμεν γνώμην, ἐλλείψει ἐπαρκῶν στοιχείων.

Ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ ἀνεκαίνισθη τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον Κονίτσης καὶ κατεσκευάσθη ἡ ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καλλιμάρμαρος κρήνη, ἡ φέρουσα εἰς τὴν μετώπην της τὴν ἐπιγραφήν.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΚΩΝΣΤΙΝΟΥ ΑΡΑΒΟΓΛΟΥ ΕΤΟΣ 1903

Τούτου μετατεθέντος τὸ 1905 εἰς Τραπεζοῦντα - εἶναι ὁ μετέπειτα (1924) ἐκλεγεὶς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὃν ἔξωρισαν οἱ Τούρκοι τὸ ἐπόμενον ἔτος 1925 εἰς "Ἄγιον Όρος, εἰς ὃ καὶ ἀπέθανεν - ἔξελέγη τὴν 6ην Ιουλίου 1906 Μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτσης, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Δράμας ὁ ἐκ Ρουψιᾶς Πωγωνίου καταγόμενος ἀοιδίμος Σπυρίδων Βλάχος.

Τις ἔξ ήμῶν, τῶν πρεσβυτέρων ἥδη τὴν ἡλικίαν, δὲν ἔνθυμεῖται τὸν πλήρη σφρίγους καὶ ζωτικότητος νεαρὸν τότε τοῦτον Ἱεράρχην μὲ τὴν κατάμαυρον, ὡς ἔβενον, γενειάδα, τὴν μακρὰν κόμην, τὴν ἐπιβλητικὴν φυσιογνωμίαν

μὲ τὴν ἀέτειον ρῖνα καὶ τοὺς μεγάλους σπινθηροβόλους ὄφθαλμούς, τὸν περιοδεύοντα συχνότατα εἰς ἄπαντα τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας του, τὸν συντελέσαντα τὰ μέγιστα εἰς τὴν διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων διὰ τῆς ἀνεγέρσεως μεγαλοπρεπῶν διδακτηρίων εἰς πολλὰ χωρία τῆς Ἐπαρχίας καὶ διορισμοῦ διδασκάλων καὶ εἰς τὰ μικρότατα ἀκόμη χωρία. Τὶς δὲν ἀναμιμήσκεται εὐγνωμόνως τὸν θερμάναντα διὰ τῆς θερμουργοῦ πνοῆς του πολλὰς ψυχὰς κεκμηκυίας καὶ καρδίας ἀποτεθαρριμένας ἀπὸ τὰ πολλὰ δεινὰ καὶ ἀπερίγραπτα βασανιστήρια ἀτινα ὑφίσταντο ἀπὸ τοὺς Τουρκαλβανοὺς Λιάπηδες καὶ ίδιως τοὺς ἀπασίους καὶ εἰδεχθεῖς Καραμουρατάτες, τοὺς οἰκοῦντας εἰς Μεσαριάν, τὴν λίαν ἐπιτυχῶς προσονομαζομένην Λυκοφωλιάν, οἵτινες εἶχον καταστῆ ὁ φόβος καὶ τρόμος καὶ ἡ ἀληθής μάστιγξ τῶν κατοίκων δλοκλήρου τῆς Ἐπαρχίας.

Τὶς δὲν ἔνθυμεῖται εὐγνωμόνως τὸν κλεινὸν τοῦτον καὶ ἔθνεγέρτην Ἀρχιερέα, τὸν συντελέσαντα τὰ μέγιστα εἰς τὴν τόνωσιν, ἔξαρσιν καὶ ἔξυψωσιν τοῦ ἔθνικοῦ φρονίματος ἡμῶν τῶν ραγιαδοπαίδων, μὲ τὴν ἐμφύσησιν καὶ ἐνστάλαξιν εἰς τὰς ἄγνας τότε, ἀθώας καὶ τρυφερὰς καρδίας μας τῶν δύο ἀθανάτων ίδεωδῶν, τὴν λατρείαν καὶ σεβασμὸν πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον ἡμῶν Θρησκείαν καὶ τὴν ἄνευ ὅρων ἀγάπην πρὸς τὴν ώραίαν μας Πατρίδα, ὑπὸ τῶν ὑπ’ αὐτοῦ διωριζομένων καὶ τὸ πλεῖστον μισθιδοτουμένων διδασκάλων, κατὰ πάντα ἀξίων τῆς Ἱερᾶς των ἀποστολῆς;

Τὶς δὲν ἔνθυμεῖται τὸν μετέπειτα πρωτεργάτην τοῦ ἔνδοξου Βορειοηπειρωτικοῦ ἀγῶνα (1914) τὸν πρωτοστατήσαντα εἰς τὴν ἴδρυσιν τῆς Αὐτονόμου Ηπείρου, διότι αἱ σκληραὶ καὶ ἀνάλγητοι Μεγάλαι Δυνάμεις, προεξαρχούσης τῆς Ἰταλίας, παρέδωσαν τὸν Ἑλληνικῶτατον πληθυσμόν της εἰς τοὺς ὄνυχας δευτέρου θηρίου, τοῦ Ἀλβανοῦ, αἱμοβορρωτέρου τοῦ πρώτου, τοῦ Τούρκου;

Τις δὲν ἀναμιμήσκεται μετ' εὐλαβείας τὸν μετέπειτα λαμπρὸν Ἱεράρχην Ἰωαννίνων τὸν ὡφελήσαντα ποικιλοτρόπως τὰ Ἰωάννινα καὶ τὴν Ἡπειρον, τέλος Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἀοιδίμον Σπυρίδωνα, τὸν ἀποθανόντα τὴν 21ην Μαρτίου 1956;

***

Τοῦ Σπυρίδωνος μετατεθέντος εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἰωαννίνων - 1915 - ἔξελέγη Μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτσης τὴν 24ην Φεβρουαρίου 1922 ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Δωδώνης Πανάρετος. Εἶναι ὁ πρᾶος, γλυκής, ἀνεξίκακος, ἀφιλοχρήματος, φιλεύσπλαγχνος καὶ καλοκάγαθος ἀρχιερεύς, ὁ ἐκδημήσας εἰς Κύριον τῷ 1925 ὁ δὲ τάφος του, ὁ περικλείσας τὸ σητωτὸς ἄγνὸν καὶ τίμιον σῶμά του εύρισκεται εἰς τὴν Βορειοδυτικὴν πλευρὰν τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κονίτσης. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Παναρέτου ἔξελέγη Μητροπολίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βελλᾶς καὶ Κονίτσης τὴν 2αν Μαρτίου 1926 ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ἰμβρου καὶ Τενέδου Ἰωάννης, ὅστις, μετὰ τὴν συγχώνευσιν τῆς Μητροπόλεως Βελλᾶς καὶ Κονίτσης μέ τὴν τοιαύτην τῆς Δρυϊνουπόλεως καὶ τὴν ἀνασυσταθεῖσαν τῆς Πωγωνιανῆς, ἐτιτλοφορήθη Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως - Πωγωνιανῆς - Βελλᾶς καὶ Κονίτσης. Τότε μετεφέρθη ἡ ἔδρα τῆς οὕτω συσταθείσεις Μητροπόλεως εἰς Δελβινάκιον καὶ ἐψυχράνθησαν ἐκ τούτου αἱ σχέσεις τῶν κατοίκων τῶν δύο ὄμόρων Ἐπαρχιῶν αἵτινες δυστυχῶς, ἐξακολουθοῦσι καὶ σήμερον, συνεπεία τούτου νὰ εἶναι ψυχραί.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ποιμαντορίας τοῦ ἀοιδίμου τούτου Ἱεράρχου ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναύπαγωγῆς εἰς τὴν Μητρόπολιν ταύτην τῶν 45 χωρίων, τῶν ἀνηκόντων ἀνέκαθεν εἰς τὴν Μητρόπολιν Βελλᾶς καὶ Κονίτσης, τῶν ἀπό τοῦ 1924 ὑπαχθέντων εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἰωαννίνων, ὑπὸ τοῦ

τότε Μητροπολίτου Σπυρίδωνος.

Τὰ κυριώτερα τῶν χωρίων τούτων ἥσαν:

Ἄρτσίτσα (νῦν Ἀρίστη), Βλαχάτανον, Βρυσοχώριον Βουτζαρᾶς, Ἐλαφότοπος (Τσερβάρι) Κάτω Πεδινὰ (Κάτω Σουδενὰ) Κούρεντα, Καρίτσα, Κληματαριὰ (Βελτσίστα) Νεγράδες, Πρωτόπαπα, Λυγουψιά, Μαζαράκι, Ράϊκον, Σουλόπουλον, Πάπιγκον καὶ αὐτὴ αὗτη ἡ Ἱερὰ Μονὴ Βελλᾶς.

Ἐπειδὴ ὁ ἀοιδίμος Σπυρίδων δὲν ἔστεργεν εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τούτων ὑπὸ τὴν Μητρόπολιν Βελλᾶς Κονίτσης Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς, ἐπηκολούθησαν ὀξεῖαι ἔριδες καὶ διαμάχαι μεταξὺ τῶν δύο Μητροπολιτῶν, οἵτινες, καὶ δι' ἄλλους λόγους, οὓς παρασιωπῶ, διότι ἄλλος εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης μου πραγματείας, κατέληξαν εἰς τὴν διὰ παύσεως τιμωρίαν τοῦ Ἰωάννου καὶ τὸν συνεπεία ταύτης ἐπακολουθήσαντα θάνατον αὐτοῦ.

***

Πόνος πολὺς ἐγέμισε τὰς ψυχὰς ἀπάντων τῶν κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης ἀπὸ τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως των μὲ τὴν τῆς Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς. Ἡ ἀπόφασις αὗτη, ἃς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ὀνομάσω δὲν ἦτο δικαία, διότι, τῇ ἀληθείᾳ, πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν οἱ Χριστιανοὶ κάτοικοι τῶν ἀπομεμακρυσμένων χωρίων τῆς ἐπαρχίας ὡς τοῦ Λουψίκου, Δεντσίκου, Πληκατίου, Χιονάδων, Καντσίκου, Φούρκας, Πάδων, Παλαιοσελίου, Βρυάζης τῶν στερουμένων τότε ἔστω καὶ ὑποθετικῆς συγκοινωνίας, νὰ δύνανται νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ τριήμερον ἐξ αὐτῶν ἀπέχον Δελβινάκιον, ἐνθα ἡ ἔδρα τῆς οὕτω συγκροτηθείσης νέας Μητροπόλεως πρός ἐπίλυσιν τῶν ἑκάστοτε ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων καὶ λοιπῶν παρεμφερῶν, ἀναγομένων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν Θρησκευτικῶν των καθηκότων; Οἱ Κονιτσιῶται, εὔσεβεῖς καὶ φιλόθρησκοι, ἐνζυμωμένοι μὲ τὴν ἐπὶ αἰῶνας ὄλοκλήρους ὑφισταμένην Θρησκευ-

τικήν των Ἀρχὴν εἴτε ώς Ἐπισκοπὴ ἐφέρετο αὕτη εἴτε ώς Μητρόπολις δὲν ἥδυναντο νὰ ἀνεχθοῦν τὴν ἀδικίαν ταύτην, τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ Μητρόπολις των δὲν ἐφέρετο ώς συγχωνευθεῖσα ἀλλὰ ώς καταργηθεῖσα, τούτου δ' ἔνεκεν διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως καὶ δὲν παύουν καὶ σήμερον νὰ ἀγωνίζωνται διὰ τὴν ἐπανασύστασιν αὐτοτελῶς τῆς Μητροπόλεως των ταύτης.

Ἴνα ὁ ἀναγνώστης σχηματίσῃ πλήρη εἰκόνα τῆς τότε γενομένης καὶ μὴ εἰσέτι ἀποκατασταθείσης ἀδικίας, παραθέτω ἐν ἀντιγράφῳ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ καταργήσεως τῆς Μητροπόλεως Βελλᾶς καὶ Κονίτσης Ἰδοὺ αὕτη:

Ἄριθ. 961/107.

«Περὶ προσαρτήσεως τῆς καταργηθείσης Μητροπόλεως Βελλᾶς καὶ Κονίτσης εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς».

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

‘Η Ἱερὰ Σύνοδος ἔχουσα ὑπ’ ὄψιν. 1ον) τὸ 8ον ἄρθρον (παράγραφος τελευταία) τοῦ Κωδικοποιηθέντος Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας Νόμου 5438. 2ον) τὴν ὑπ’ ἄριθ. 4427 τῆς 6ης Νοεμβρίου 1924 Πατριαρχικὴν ἐγκύκλιον. 3) Τὴν ἐν τῇ ΙΕ’ συνεδρίᾳ καὶ ἀπὸ 21 Οκτωβρίου 1934 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, περὶ καταργήσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βελλᾶς καὶ Κονίτσης. 4) Τὴν ἐν τῇ 35ῃ Συνεδρίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 27ης Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ καταστάσεως τοῦ ἄχρι τοῦδε Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βελλᾶς καὶ Κονίτσης κ. Ἰωάννου εἰς τὴν χηρεύουσαν Μητρόπολιν Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς, ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς ἀποφαίνεται:

“Οτι ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Βελλᾶς καὶ Κονίτσης, μετὰ τὴν ἥδη κανονικὴν χη-

ρείαν αὐτῆς, προσαρτᾶται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς, ὑπὸ τὸν τίτλον Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς, Χειμάρας, Κοκρέντων καὶ Κονίτσης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Μαρτίου 1936

‘Ο Πρόεδρος

† Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

***

Μετὰ τὴν παῦσιν καὶ τὸν συνεπείᾳ ταύτης ἐπελθόντα θάνατον τοῦ Ἰωάννου, ἐτοποθετήθη Μητροπολίτης τῆς οὕτω μετὰ πολλῶν τίτλων συγκροτηθείσης Μητροπόλεως ὁ ἀοίδιμος Δημήτριος, ὁ χρηματίσας, κατὰ μὲν τὰ ἔτη τῆς Τουρκοκρατίας, ώς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Λεσκοβικίου, κατὰ δὲ τὰ μετέπειτα ἔτη ώς Διευθυντὴς τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Βελλᾶς. Εἶναι ὁ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας της διευθυντὴς, ἐξ ἣς ἔξηλθον οἱ πρῶτοι διδάσκαλοι, ἐπαρκῶς κατηρτισμένοι διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, διότε οἱ περισσότεροι ἡμῶν τῶν διδασκάλων τῶν ἐπαρχιῶν ἐστερούμεθα, πολλοὶ μὲν τυπικῶν προσόντων, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ αὐτῶν τῶν οὐσιαστικῶν.

‘Η ἴδρυσις τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Βελλᾶς εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ πολλὰ ὡραῖα ἔργα, τὰ ὅποια ἔκαμεν ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Σπυρίδων καὶ προδήλως τιμῆς αὐτόν. Δὲν εἶναι ὅμως κατώτεροι εὐχαριστιῶν καὶ εὐγνωμοσύνης οἱ διακινήσαντες αὐτὴν ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί, ων προέχουσαν θέσιν δέον νὰ ἔχῃ ὁ πρῶτος καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπηρετήσας διευθυντὴς αὐτῆς, ἀοίδιμος σήμερον Δημήτριος.

‘Ο Δημήτριος τοποθετηθεὶς εἰς τὴν Μητρόπολιν Δρυϊνουπόλεως - Πωγωνιανῆς - Χειμάρας - Κουρέντων καὶ Κονίτσης, (τελευταίας ώς παρωνυχίδος), ἀποσπασθεὶς ώς τοποτηρητὴς τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀοίδιμου Σπυρίδωνος ώς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, εἰς ἣν τὸ πλεῖστον παρέμενε δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ πολλὰ εἰς τὸ ἐνερ-

γητικόν του ύπερ τῆς Ἐπαρχίας διότι.
«Οὐ δύνασθε δυσὶ κυρίοις δουλεύειν».

Οὗτος μετὰ τὸν ἐπελθόντα θάνατον τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος, ἐτοποθετήθη ὅριστικῶς εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἰωαννίνων εἰς ᾧ καὶ ἀπέθανε πρό τετραετίας, διεδέχθη δὲ τοῦτον εἰς τὴν παλαιὰν Ἐπαρχίαν του—Μητρόπολιν Δρυϊνουπόλεως κ.λ.π. ὁ καὶ νῦν τοιοῦτος Σεβασμιώτατος Χριστοφόρος, ὅστις διὰ νὰ συμβιβάσῃ τὰ διεστῶτα, φρονίμως καὶ συνετῶς ποιῶν, καθώρισεν ἵνα, τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ ἔτους παραμένῃ εἰς Δελβινάκιον τὸ δὲ ἔτερον ἥμισυ εἰς Κόνιτσαν. Τοῦτο εἶναι μία προσωρινὴ βεβαίως λύσις. Ἐλπίζομεν καὶ πιστεύομεν ὅτι δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἡμέρα, καθ' ᾧ θὰ ἴδωμεν ἐπανιδρυομένην αὐτοτελῶς τὴν Μητρόπολιν Κονίτσης μὲν ἕδραν της τὴν ὥραίαν Κόνιτσαν, ως αὕτη ἔχρησίμευσεν ἐπὶ αἰῶ-

νας ὀλοκλήρους μὲ τὸν τίτλον «Βελλᾶς καὶ Κονίτσης» διότι τοῦτο ἐπιβάλλουσιν οὐ μόνον τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων τῶν πολλῶν χωρίων αὐτῆς, ὅντων τὸ πλεῖστον ἀπομεμακρυσμένων ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ Ἐθνικὰ συμφέροντα εἰς τὴν ἀκροτελεύτιον, ἀκριτικὴν καὶ παραμεθόριον ταύτην Ἐπαρχίαν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ αὐτοὶ λόγοι συνηγοροῦν καὶ διὰ τὴν ὑπαρξιν τῆς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς ἀνάγκη νὰ παραμείνῃ καὶ ἐκείνη ὡς ἔχει εἰς Δελβινάκιον ὑπὸ ἴδιον Μητροπολίτην. Οἱ ἴδιαζοντες Ἐθνικοὶ καὶ Θρησκευτικοὶ λόγοι εἰς τὰς παραμεθορίους ταύτας περιοχὰς ἐπιβάλλουσι μίαν πρόσθετον ἀνεπαίσθητον δαπάνην.

(“Ἐπεται συνέχεια)

ΣΤΑΥΡΟΣ Μ. ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Χ Ο Ρ Ο Σ Η Π Ε Ι Ρ Ω Τ Ω Ν

‘Ο Σύνδεσμος Ἀδελφότητος ΟΖΥΑΣ Κονίτσης θὰ δώσῃ μεγάλη χοροεσπερίδα τὴν 4ην Ἰανουαρίου 1964 εἰς τὸ Κέντρο ΜΠΟΥΚΛΙΑ (πρώην Ρομάντζο) Λιοσίων 325 Τρεῖς Γέφυρες.

—Ἐκτὸς τοῦ πλουσίου προγράμματος τοῦ Κέντρου (πλήρης ὄρχήστρα, γνωστοὶ τραγουδισταὶ καὶ τραγουδίστριαι, Νούμερα κ.λ.π.)

Θὰ ὑπάρχῃ καὶ πλήρης λαϊκὴ Ἡπειρωτικὴ ὄρχήστρα,

—Ἡπειρωτικοὶ χοροὶ ἀπὸ Ἡπειρωτοπούλες μὲ τοπικὲς ἐνδυμασίες.

—Τιμαὶ λαϊκαὶ ἀλλὰ καρτ.

—Πληροφορίαι Εἰσιτήρια Χαλκοκονδύλη 36 Τηλ. 533.821 (Γραφ. κ. Παπαχρήστου 5 — 9 μ. μ.) Καὶ καθ' ὅλας τὰς ὥρας τηλ. 523.273.

—Παρακαλοῦμεν ὅλους τοὺς πατριώτας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Ἐπαρχίας μας ὅπως μᾶς τιμήσουν διὰ τῆς παρουσίας των.

‘Ο Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου
ΕΠΑΜΕΙΝ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙ ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ κ.κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ

«'Ενθυμήσεις, ἀποφθέγματα καὶ ἀνέκδοτά του»

Τοῦ κ. ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Καθώς κουβεντιάζει οίκειώτατα μὲ συγγενεῖς καὶ γνωστούς του, τὸ μάτι του πέφτει στὶς παλαιὲς Κονιτσιώτισσες ποὺ φοροῦν τὸ πατροπαράδοτο μανδῆλι στὸ κεφάλι.

— "Ἄχ! πόσο μὲ εὔχαριστεῖ ποὺ σᾶς βλέπω μὲ τὰ μανδήλια σας στὴν κεφαλή, τοὺς λέει.

— Μοῦ θυμίζετε τὴν παλαιὰ ἀλησμόνητη ἐποχή. Πόση σεμνότητα προσδίδει τὸ μανδῆλι στὴν γυναῖκα! Εὔχομαι νὰ τὸ κληρονομήσουν καὶ οἱ κόρες σας...

***

Χαλιά, κιλίμια, κουλοῦφες, ὅλα εἰναι στρωμμένα καταγῆς γιὰ νὰ πατήσῃ ὁ λαοφιλής Πατριάρχης μας, τὸ ἀγαπητὸ τέκνο τῆς Πατρίδος μας καὶ τὰ σεμνὰ κορίτσια τῆς ἀκριτικῆς Κόνιτσας τὸν ραίνουν συνεχῶς μὲ ἄνθη. 'Απλὸς καὶ καταδεχτικὸς 'Εκεῖνος, χαιρετίζει καὶ εὐλογεῖ τοὺς πάντας, καὶ συνομιλεῖ ἀκόμη καὶ μὲ τὰ μικρὰ παιδιά. «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς».

***

'Η Δοξολογία τελείωσε. 'Ο Πατριάρχης συγχαίρει τοὺς νέους τῆς ἐκκλησιαστικῆς χορωδίας καὶ ἔτοιμάζεται νὰ βγῆ ἀπὸ τὸν 'Ιερὸν Ναό. Οἱ νοσοκόμες μὲ τὶς πεντακάθαρες στολὲς των

ἀποσποῦν τὴν προσοχή του.

— 'Υπάρχει Νοσοκομεῖο ἐδῶ; ρωτάει.

— Μάλιστα.

— "Ω! μὰ ἡ Κόνιτσα ἔχει ἐπιτελέσει σημαντικὰς προόδους. Καὶ σεῖς εἶσθε αἱ νοσοκόμοι του;

— Μάλιστα Παναγιώτατε.

— Σᾶς συγχαίρω διότι ἔσεις αἱ νοσοκόμοι εἶσθε οἱ ἐπίγειοι ἄγγελοι οἱ ὅποιοι ἀνακουφίζετε τοὺς πόνους τῶν ἀσθενῶν καὶ ἐνσταλάζεται βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὰς ψυχάς των.

***

"Εξω στό προαύλιο τοῦ 'Αγίου Νικολάου μιὰ νεαρὴ Κονιτσιωτοπούλα τοῦ ἀσπάζεται τὸ χέρι, καὶ ἀνοίγοντας μαζί της συζήτησι πληροφορεῖται πῶς εἰναι φοιτήτρια. Καὶ τότε.

— Καλὲς εἰναι καὶ οἱ σπουδές, λέει ἀποφθεγματικά· ἀλλὰ τὸ καλλίτερο Σχολεῖο γιὰ τὴν γυναῖκα εἰναι τὸ σπῆτι.

***

'Ο Γιῶργος Μπαλίδας πλησιάζει τὸν Πατριάρχη, καὶ φιλῶντας του τὸ χέρι.

— Είμαι παλαιὸς συμμαθητής σας Παναγιώτατε, τοῦ λέει, Γεώργιος Μπαλίδας, δὲν μέ θυμᾶστε; 'Απὸ τότε σᾶς φωνάζαμε ὅλοι Δεσπότη διότι εἶχατε

ἀπὸ μικρὸς τὴν κλίσι πρὸς τὰ Θρησκευτικά.

— "Οχι, δὲν εἴμαστε στὴν ἕδια τάξι, ἐσὺ ἡσουν μικρότερος.

Καὶ γυρίζοντας ὁ Πατριάρχης πρὸς τὸν κύρ Γιώργη τὸ Φλῶρο.

— Νά, αὐτὸς εἶναι συμμαθητής μου, αὐτὸν τὸν θυμᾶμαι καλά.

Καὶ συζητεῖ, καὶ φωτογραφίζεται μαζί του.

***

Στὴν εἰσοδο τοῦ πατρογονικοῦ σπητιοῦ τῆς μητρός του 'Ελένης Μοκόρου, συναντᾶ τὸν ύπεργηρο παλαιὸ γείτονά του Μίχο Μπινόλα, καὶ μὲ ἕδιαίτερη συγκίνησι τὸν χαιρετᾶ, καὶ μεταξὺ ἄλλων τὸν ρωτάει.

— Τὴν ἔχεις ωρὲ γέρο - Μίχο ἔκείνη τὴ σφήκα ποὺ κυνηγοῦσες τὸν παλιὸ καιρό;

Καὶ ὁ γέρο Μίχος.

— Κάπου βρίσκεται Πατριάρχη μου, ἀλλὰ οὔτε μπαροῦτι οὔτε σκάγια ἔχω τώρα καὶ τὰ χέρια μου τρέμουν, παραγέρασα πλέον, πάει...

***

Γιὰ τὸ πόσο συγκινητικὴ ύπηρξε ἡ συνάντησί του μὲ τὴν ύπεργηρη δασκάλα του τὸ γράψαμε καὶ ἄλλοῦ. "Ωρα πολλὴ κάθησε στὸ πλευρό της καὶ τὴν κουβέντιασε καὶ τὴν παρηγόρησε γιὰ τὴν ἀπώλεια τοῦ φωτὸς τῶν ὄφθαλμῶν της. Καὶ ὅταν τῆς εἴπε μετριόφρονα πὼς δὲν ἥταν καὶ τόσο καλὸς μαθητής.

— Τὸ ἀπέδειξες μὲ τὴν θέσιν καὶ τὸ ἀξίωμα εἰς τὸ ὄποιον ἀνῆλθες, τοῦ ἀπήντησε ἔκείνη ἀν ἡσουν ἡ δὲν ἡσουν καλός.

***

Καθὼς περιφέρεται ἀκμαῖος καὶ κοτσανᾶτος μὲ τὸ λεβέντικο παράστημά του στὴν ἀγορά, θυμᾶται καὶ ἀπαριθμεῖ ἔνα πρὸς ἔνα τὰ μαγαζιὰ τοῦ παλιοῦ καιροῦ, τὸ χάνι τοῦ Νταλήμπεη, τὸ φαρμακεῖο τοῦ Θεόφιλου, τοῦ Ρούβαλη, τὸ ραφτάδικο τοῦ Γούσια Πα-

πακώστα τοῦ ὄποίου διηγεῖται καὶ ἔνα δύο ἀπὸ τὰ γνωστὰ ἀνέκδοτα· καὶ τέλος μπροστὰ στὸ μαγαζί τοῦ Λαμπρίδη διηγεῖται πὼς στὴ βιτρίνα τοῦ παλιοῦ μαγαζιοῦ καμάρωνε σὰν ἥταν μικρὸ παιδὶ μιὰ ὅμορφη φλογέρα καὶ μιὰ φυσαρμόνικα, ἀλλά...δυστυχῶς δὲν εἶχε τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα γιὰ νὰ τὶς ἀποχτήσῃ.

***

Μπροστὰ στὸ ἄγαλμα τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης ὁμιλεῖ, καὶ μεταξὺ ἄλλων ἀφηγεῖται τὶς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὴν 'Αμερικὴ ὅπου βρισκόταν κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ 'Ελληνοϊταλικοῦ πολέμου. «Μεγάλη κατάπληξι, λέει, προκὰλεσε στοὺς 'Αμερικανοὺς τὸ 'Ελληνικὸ ΟΧΙ, καὶ ἀκόμη μεγαλύτερη τὸ ὅτι ἔπειτα ἀπὸ λίγες ἡμέρες μετὰ τὴν 28η Οκτωβρίου οἱ "Ελληνες βάλανε τοὺς ἐπιτεθημένους 'Ιταλοὺς στὸ κυνηγητό». 'Εδῶ ὁ Παναγιώτατος πλέκει καὶ τὸ ἔγκωμιο τοῦ κ. Νομάρχου, καθὼς καὶ τοῦ Δημάρχου μας κ. Ρούση, ὁ ὄποιος «ἀσφαλῶς λέει, θὰ πρέπει νὰ πῆρε πάρα πολλοὺς ψήφους».

***

"Εξω ἀπὸ τὴν Πνευματικὴ Στέγη ἡ Στρατιωτικὴ μουσικὴ παιανίζει τὸ συνηθισμένο ἐμβατήριο. 'Ο Πατριάρχης ὅμως ζητᾶ ἔναν παληὸ Κονιτσιώτικο σκοπό. 'Αλλὰ ἔπειδὴ κανεὶς ἀπὸ τοὺς μουσικοὺς δὲν γνωρίζει, ἀρκεῖται νὰ ἀκούσῃ ἔνα Πωγωνήσιο.

***

Μετὰ τὰ ἐπιδόρπια καὶ τὴν πρόποσι τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Χριστοφόρου, ὁ Πατριάρχης ξαναομίλεῖ, καὶ μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρεται καὶ στὴν παληὰ Κόνιτσα τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας καὶ μνημονεύει τὶς παληὲς ἐπιφανεῖς Τουρκικὲς οἰκογένειες.

«Μία ἀπ' αὐτές, λέει, ἥταν καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ Σιαϊμβεη ὁ ὄποιος εἶχε τρεῖς γυιούς, τὸν Φαΐκ βέη, τὸν Χουσὲν βέη, καὶ τὸν Μεχμέτ βέη ὁ ὄποιος ὑπηρετοῦσε ὡς Πρόξενος τῆς Τουρκίας

στὴν Ἀρτα, καὶ εἶχε γυναῖκα Χριστι-
ανὴ Γερμανίδα. Κάποτε αὐτὸς ὁ Μεχ-
μέτ βέης ἐρχόμενος μαζὶ μὲ τὴν γυ-
ναῖκα του γιὰ τὴν Κόνιτσα, σταμά-
τησε τὸ ἀμάξι του στὴ Μάζιου γιὰ νὰ
ξεκουραστοῦν λιγάκι τὰ ἄλογα καὶ νὰ
πιοῦν κι' αὐτοὶ κανένα πιοτὸ ἥ καφέ.

‘Ο Παπᾶς τοῦ χωριοῦ, (ὁ ἀγαθὸς
Παπασπύρος) κατὰ τὴν συνήθεια ποὺ
εἶχε νὰ πλησιάζῃ τοὺς ξένους καὶ πε-
ραστικούς, πῆγε καὶ τοὺς καλωσόρισε
καὶ νομίζοντάς τους γιὰ Χριστιανοὺς
ἄνοιξε μαζὶ των τὴν συζήτησι.

— Ἀπὸ ποῦ ἔρχεστε εὔλογημένοι,
ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ Ρωμέϊκο; τοὺς ρω-
τάει.

— Ναι παπᾶ μου ἐρχόμαστε ἀπὸ τὴν
Ἀρτα τοῦ ἀπαντάει ὁ Μεχμέτ βέης.

Καὶ ὁ ἀγαθὸς λευίτης ποὺ εἶχε τὸν
καῦμὸ του.

— Τὶ γίνεται ὡρὲ παιδιὰ αὐτὸ τὸ
Ρωμέϊκο; τοὺς λέει, θὰ μᾶς ἐρθῇ καμ-
μιὰ φορὰ κατὰ δῶ ἥ ὅχι;

— Θαρθῆ παπᾶ μου, θαρθῆ, μιὰ ποὺ
ξαναζωντάνεψε. Κάποτε θαρθῆ, μὴν
ἀνησυχεῖς, τοῦ ἀπαντάει ὁ Μεχμέτ
βέης.

Καὶ κατόπιν ἀλλάζοντας λιγάκι
ῦφος.

— Παπούλη μου, τοῦ λέει, νὰ προσέ-
χης ἄλλη φορὰ ὅταν κάνεις τέτοιες κου-
βέντες. Πρέπει νὰ ξέρης πρῶτα μὲ ποι-
οὺς μιλᾶς· ξέρεις ποιὸς εἶμαι ἔγώ;

— Μά, ἥ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν Κόνιτσα
ἥ ἀπὸ κανένα χωριό.

— Είμαι ὁ Μεχμέτ μπέης ὁ γυιὸς τοῦ
Σιαίμπεη.

— !...

Κοκκάλωσε ὁ ταλαίπωρος παπᾶς,
ἔπαθε γλωσσοδέτη. Άλλὰ ὁ πολιτισμέ-
νος καὶ ἀνεπτυγμένος Μεχμέτ - βέης
τὸν χτύπησε φιλικὰ στὸν ὕμο.

— Μὴ φοβᾶσαι, τοῦ λέει, ἔγὼ δὲν
σοῦ κάνω κακό, ἄλλὰ ἄλλοτε νὰ προ-
σέχης.

Καὶ δὲν τοῦ ἔκανε τίποτε. “Ολοὶ οἱ
Μουσουλμάνοι τῆς Κόνιτσας, προσθέ-
τει τελειώνοντας ὁ Παναγιώτατος,
ἥταν καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἀνθρωποι - ἔξαι-
ρεσει ἐλαχίστων - καὶ συζοῦσαν μὲ τοὺς
Χριστιανοὺς ἀγαπημένοι σὰν ἀδέρφια.

ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

‘Η «ΚΟΝΙΤΣΑ» σκοπὸν ἔχει τὴν προβολὴν τῆς Ἐπαρχίας μας.
Καθῆκον ὅλων τῶν Συνεπαρχιωτῶν εἶναι νὰ μᾶς συνδράμουν στὸ
ἔργον αὐτὸ ποὺ εἶναι κοινὸ γιὰ ὅλους μας.

“Ἄσ φροντισουν οἱ σήμερον λαμβάνοντες τὸ περιοδικὸ νὰ κα-
ταβάλουν τὴν καθυστερούμενην συνδρομήν των.

Οι ἐν Ἀθήναις: εἰς τὸ Γραφεῖον (Βύσσης καὶ Καΐρη 2).

Οι ἐν Ιωαννίνοις: εἰς τὸν κ. Ἀριστολῆν Πύρρον δικηγόρον
ἢ τὸν κ. Σωτήριον Ἀναγνωστόπουλον ὑπάλληλον τῆς Νομαρ-
χίας Ιωαννίνων.

Οι ἐν Θεσσαλονίκῃ: εἰς τὸν ιατρὸν κ. Κωνστ. Λαμπρίδην.

Οι ἐν Κονίτσῃ: εἰς τὸν κ. Ἀναστάσιον Εύθυμίου.

Ἐπίσης καθῆκον ὅλων μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ διάδοσις τοῦ
περιοδικοῦ καὶ πρὸς τοῦτο παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὸ πε-
ριοδικό μας νὰ μᾶς γνωρίσουν καὶ ἄλλα πρόσωπα μὴ λαμβάνοντα
αὐτὸ διὰ νὰ τὸ ἀποστείλωμεν.

•Ο θρύλος τῆς Ἡπειρωτοπούλας τῶν Παραμυθιῶν

Ἐπαρχία Κονίτσης καὶ θρύλος λαϊκὸς

•Υπὸ ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΣΟΥΡΛΑ
Παιδαγωγοῦ

Κάθε λαϊκὸς πνευματικὸς πολιτισμὸς εἶναι στενώτατα συνδεδεμένος μὲ τὴν φύσιν καὶ τὸ τοπεῖον καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἔρευνα δὲν μπορεῖ νὰ ἀποχωρισθῇ καὶ ἀπὸ τὸν θρῦλον.

ΣΟΥΡΛΑΣ

I

Ζεχωρίζω μερικοὺς φυσιοκρατικοὺς θρύλους συνδεδεμένους μὲ τὴν φύσιν καὶ τὸ τοπεῖον τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης, γιὰ νὰ μεταπηδήσομε ἐν συνεχείᾳ σὲ Μορφὲς Γυναικεῖες ποὺ μὲ τὴν ἀρχοντικήν καὶ παραμυθένια περιβολή τους γενήκανε κι' αὐτές θρυλικὲς Μορφὲς τῆς Ἐπαρχίας.

Πρόκειται γιὰ τὴν Δέσπω, τὴν γυναῖκα τοῦ Κώστα Γραμματικοῦ στὴν Βούρμπιανη καὶ γιὰ τὴν νύφη της τὴν Γιαννάκενα ἀπὸ τὴν Κόνιτσα.

Καὶ ἵδοὺ πρῶτα πρῶτα μερικοὶ φυσιοκρατικοὶ θρύλοι ἀπὸ τὸ τοπεῖον καὶ τὴν φύσιν τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης.

II

Τὸ μυθολογικό βουνὸ τῆς ώς ἄνω ἰστορικῆς Ἐπαρχίας τῆς Ἡπείρου μας — ὁ Σμόλιγκας — ἔχει δυὸ στοιχειωμένες μικρὲς λίμνες σὲ ὕψος 2200 μέτρων.

Εἶναι αἱ περίφημες δρακόλιμνες τοῦ Σμόλιγκα.

Μέσα δηλαδὴ στὰ ἀργυροειδῆ ἀτά-

ραχα νερά τους αἱ δυὸ αὐτὲς μικρὲς λίμνες δὲν καθρεφτίζουν μονάχα τὸ βαθυπράσινο χορτάρι ποὺ περιβάλλουν τὲς ὅχθες τους, καθὼς ἐπίσης καὶ τὲς μορφὲς σμήνους γυπαετῶν ποὺ φτερουγίζουν ἐπάνω τους, ἀλλὰ φυλάγουν στὰ βάθη τους, μέσα σὲ ὑπόγειες σπηλιὲς τὸν δράκοντα καὶ τὰ δρακόπουλα.

Καὶ ὁ θρῦλος ἀφίνει νὰ πιστευθῇ πῶς στὰ παληὸτερα χρόνια ἀκουόντανε — σὲ ἔξαιρετικὰ μυστικόπαθες βραδυές, ὅταν τὸ φεγγάρι ἀσήμωνε τὰ ἀργυρὰ νερὰ τῆς λίμνης, ἀκουόντανε.. ναί... τὸ ρουχαλητὸ τοῦ δράκοντα, ποὺ κοιμόνταν καταμεσὶς στὴν λίμνη ἐνῷ τὰ δρακόπουλα ἀγρυπνοῦσαν τριγύρω στὲς ὅχθες ἔτοιμα νὰ ἀρπάξουν τούς ἀνύποπτους ἐπισκέπτες.

Καὶ τώρα ἐνα φευγαλέο μάτι γύρω ἀπὸ τὲς μορφές τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς λαϊκῆς τέχνης τῆς θρυλικῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας τῆς Ἡπείρου μας.

III

Τὴν Ἐπαρχία Κονίτσης διαρρέει ἐνα ἰστορικὸ καὶ θρυλικὸ ποτάμι — ὁ Σαραντάπορος.

Ἡ λεκάνη τῆς δεξιᾶς ὅχθης τοῦ Σαράνταπόρου περιλαμβάνει τὴν μᾶλλον πολιτισμένη ζώνην τῆς Ἐπαρχίας ώς πρὸς ἐκδηλώσεις.

Πρωτοτύπου λαϊκῆς Ἀρχιτεκτονικῆς.

‘Αγιογραφίας.

Συλογιστικῆς καὶ γενικώτερον λαϊκῆς τέχνης καὶ ἐκδηλώσεων ἀρχοτιάς.

Γιὰ τὴν ὥρα τραβοῦμε μονάχα λίγες πινελιές γύρω ἀπὸ τὴν γυναικείαν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν γυναικείαν περιβολὴν στὰ παληότερα χρόνια καὶ σκιαγραφοῦμε εὐθὺς ἀμέσως τὴν Μορφὴ μιᾶς παληᾶς Ἀρχόντισσας ὅπως τὴν ἀνεπλάσαμε ἀπὸ ἔγγραφα ίστορικὰ ποὺ μέσα στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου φυλαχτήκανε ἀπὸ τὸ γρατσούνισμά του καὶ περισωθήκανε στὸ παληὸν Ἀρχοντικὸν μας, στὴν Πυρσόγιανη.

Πρόκειται γιὰ τὴν Δέσπω, τὴν γυναῖκα τοῦ Κώστα Γραμματικοῦ, γιὰ τέσκόρες της Σαββοπούλα - καὶ Εἰρήνην καθὼς καὶ γιὰ τὴν νύφη της τὴν Γιαννάκενας ἀπό τὴν Κόνιτσα.

“Ἄσ παραθέσωμε μιὰ περιγραφὴ γιὰ τὴν αἴγλη καὶ τὴν φαντασμαγορία ποὺ προσέδιδε ἡ ἀρχοντικὴ περιβολὴ τῶν ὡς ἄνω Γυναικείων Μορφῶν, ποὺ στόλιζαν μὲ τὴν παρουσία τους τὸ παλάτι τοῦ Κώστα Γραμματικοῦ στὴν Βούρμπιανη.

IV

‘Η Δέσπω - ἡ γυναῖκα τοῦ Κώστα Γραμματικοῦ ἦτανε ντυμένη μὲ τζουμπέδες βαρύτιμους, μὲ λιμπαντέδες ἀπὸ ἀτλάζι, μὲ ντουλαμάδες χρυσοκέντητους ἀπὸ σεβαζὶ ‘Ινδικῆς προελεύσεως καὶ μὲ κρουσούς τέχνης λαϊκῆς τῆς Ρουμανίας, μὲ γοῦνες καὶ ποδιὲς κεντημένες ἐπίσης μὲ χρυσοτσάπαρα καὶ ὁτρὲς χρυσές, μὲ μπέντια ἐπὶ τοῦ στήθους λεπτῆς κεντητικῆς τέχνης τῶν Γιαννίνων, μὲ δαχτυλίδια διάστικτα ἀπὸ ζαφίρια, διαμάντια, ρόυμπινια καὶ ζομπρούτια, καθὼς ἐπίσης καὶ σκουλαρίκια φλωρένια καὶ μαργαριταρένια, μὲ λίθους πολύτιμους ἀπὸ ἀμέθυστον, διαμάντια, ρόυμπινια καὶ ζομπρούτια.

“Άλλα ἐπίσης ζεύγη σκουλαρίκια τέχνης Καλλαρυτικῆς μὲ μερτζάνια

καὶ ἄλλα φκιασμένα ἀπὸ ζουμπρούτια μὲ πολύτιμους λίθους.

‘Η ζώνη ποὺ θλίκωνε τὴν μέση της ἐπίσης ἀσημένια καὶ διάστικτη ἀπὸ ἀλμάζια καὶ ρουμπίνια.

Καὶ ἡ Ἀρχοντική, ὥραία, ἐπιβλητικὴ καὶ ἀπαστράπτουσα στολὴ τῆς Δέσπως συνεπληροῦτο ἀπὸ τὸ φανταχτερό, φαντασμαγορικὸν καὶ παραμυθένιο ντύσιμο τῶν κοριτσιῶν της, τῆς Σαββοπούλας καὶ τῆς Εἰρήνης καθὼς ἐπίσης καὶ τῆς νύφης της τῆς Γιαννάκενας ἀπὸ τὴν Κόνισσα.

Τζουμπέδες όλόχρυσοι, σιάλια Τουνέζικα καὶ Τυρνάβου Θεσσαλίας, ἀρμάθες μαργαριτάρια, φέσια καὶ πλατισμένα μὲ φλωριὰ Βιεννέζικα καὶ μὲ μαργαριτάρια, δαχτυλίδια μὲ ρουμπίνια, ζαφίρια καὶ διαμάντια όλοτρό γυρα, σκουλαρίκια φλωρένια καὶ μὲ μαργαριτάρι, σιάλια λιαχούρ όλοκαίνουργα ἀπὸ τὴν Μισύρην, σιάλια Εύρωπαϊκά, σερβέτα Τυρνάβου μὲ κρουσσούς ἀπὸ μετάξι καὶ ἀρμάθα όλόκληρη ἀπὸ 43 φλωριὰ ποὺ στόλιζε τὸ νυφιάτικο φέσι τῆς Γιαννάκενας, ίδοὺ μερικὰ ἀπὸ τὰ στολίδια ποὺ ξεχώριζαν στὸ ντύσιμο τῶν κοριτσιῶν καὶ τῆς νύφης της.

V

‘Ετελειώσαμε . . .

Δὲν θὰ ἦτανε ύπερβολὴ νὰ ζωντανέψωμε μὲ τὴν φαντασία μας πῶς καὶ ὁ θρύλας τῆς Ἡπειρωτοπούλας τοῦ παραμυθιοῦ ζοῦσε στὴν πραγματικότητα σὲ μιὰ ἀπόμερη γωνιὰ τῆς ἐπαρχίας Κονίτσης, ζοῦσε..ναί...μὲ τὴν μάγισσα ἐκείνη ἀρμονία ποὺ κλεισμένη στὸν έαυτόν της ἀκουε τὸ τραγοῦδι τῶν Νεράϊδων, καθὼς ριθολούσαν ἀπὸ τὰς στοιχειωμένες κορυφογραμμὲς τοῦ Γράμμου,

Περνοῦσαν,
ἀφουγκραζόντανε καὶ
ρωτοῦσαν.

Ποιὰ ἀραγε νὰ εἶναι αὐτὴ ἡ Ἡπειρωτοπούλα τοῦ παραμυθιοῦ, ποὺ ἦτανε

• ΙΔΙΑΙ ΙΔΙΑΙ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΓΑΝΝΑΔΙΟ

Toū κ. ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΓΚΟΥΤΟΥ

’Απὸ τὸ μόνο αὐτὸ ἔντυπο, μὲ τὸ ὅποιο εἶναι δυνατὸν νὰ ἔρθῃ κανεὶς σὲ ἐπαφὴ μὲ τούς ἀνθρώπους πού εἶναι κατάλληλοι νὰ συνεργασθοῦν πάνω σὲ ἔνα θέμα ποὺ ἀφορᾶ τὴν ἀναζοωγόνηση καὶ τὴν ἐκμετάλλευση (ὅπως εἶναι δυνατὸν κάθε φορά, ἢ γιὰ τὸν καθέναν) ἐνὸς τόπου ἀγαπημένου καὶ μὲ πολλὰ σχετικὰ καίρια στοιχεῖα, παρουσιάζουμε ποῦ καὶ ποῦ κάποια σημειώματά μας, ἀποβλέποντας εἰδικὰ καὶ μόνο στὴ σκοπιμότητα τῆς παραπάνω ἐπαφῆς.

”Εχοντας λοιπὸν ἔναν εἰδικώτερο σκοπὸ ἀνάμεσα στὰ ζητήματα τῆς ἐπαρχίας, ἔξηγοῦμε ὅτι, γράφοντας καὶ τώρα μόνο γιὰ τὸ Γανναδιό, δέν τὸ κάνουμε ἀπὸ φανατικὸ τοπικισμὸ. ’Αντίθετα, ἔλπίζουμε ὅτι σὲ ἄλλες εὔκαιρίες θὰ μπορέσουμε νὰ γράψουμε, γιὰ ἀνάγνωση στὶς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ, καὶ ἄλλα γενικώτερα θέματα

κλεισμένη στὸ παλάτι τοῦ Κώστα τοῦ Γραμματικοῦ;

’Η θύμησή της ἀφυπνίζει πάντως στὴν ψυχήν ὅλων μας νοσταλγικὲς διαθέσεις γύρω ἀπὸ μιὰ παληὰ μορφὴ Ζωῆς, ποὺ μᾶς ξέφυγε ὀριστικὰ καὶ ποὺ ἀνήκει πλέον στὸν κόσμον τῆς ιστορίας καὶ στοὺς θρύλους τῆς Πατριδογνωσίας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΟΥΡΛΑΣ

Παιδαγωγὸς

τῆς ἐπαρχίας, ὅταν ὑπάρχει κάποιο ἐνδιαφέρον καὶ κάποιος σκοπὸς.

Συγκεκριμένα τώρα, σὲ τοῦτο τὸ ἄρθρο μας γράφουμε κάτι, ποὺ ξέρουμε ὅτι θὰ ἡθελαν νὰ ἀκούσουν ὅσοι ἔζησαν κάποτε τὴ ζωὴ τοῦ Γανναδιοῦ καὶ μὲ ἐνδιαφέρον στρέφουν συχνὰ τὴ θύμησή τους πρὸς αὐτήν: Μιὰ ματιά στὸ ὅμορφο Γιανναδιὸ ὅπως εἶναι σήμερα, καὶ μερικὲς σκέψεις πού ἀπευθύνονται ίδιαίτερα σὲ ὅσους ἔχουν τὴ διάθεση νὰ ἐνδιαφερθοῦν γιὰ τὴν κατάσταση καὶ τὶς εὔκαιρίες ποὺ παρουσιάζει τό σημερινὸ χωριό.

***

Λοιπὸν ραντεβοῦ μὲ τὶς φαντασίες σας στὸ γνώριμο τοπεῖο; Πεῦκα καὶ ἔλατα πολλὰ στὰ ψηλὰ βουνά, κάτω τὸ ποτάμι, μακρυὰ ἢ Νεμέρτζικα, ὅπου τόσο ὅμορφα τελειώνει τὸ ταξίδι του ὥλιος τὸ δειλινό, ἐνῶ ἀρχίζουν νὰ ἀκούγωνται τὰ κουδούνια ἀπὸ τὸ κοπάδι τοῦ χωριοῦ ποὺ ἐπιστρέφει.

”Ἄσ βαδίσουμε σὰν ταξιδιῶτες ποὺ τὰ ἀφίσαμε πρὶν ἀπὸ τὸ 1955. ’Ανεβαίνουμε ἀπὸ τὸ δρόμο ἀπὸ τὰ «Παλιχείματα» καθάλλα σὲ ζῶα ἢ πεζοπορῶντας. Εἴμαστε στὰ Λειβάδια. Κι ἀν κανεὶς εἶναι χρόνια ταξιδεμένος θὰ τὸν περιμένουν σχεδὸν ὅλοι οἱ χωριανοὶ ἐκεῖ. Τώρα ἔχουν φυτευθῆ καὶ λεύκες καὶ ἀκακίες, ὅπως καὶ στὸν Πει-

ρατ'νό, στή βρύση Νατσαϊοι, και στή Τζιαντόρα. Είναι δε ἀκόμη και τώρα τόσο ώραιο νὰ ἀκούη κανεὶς τὸ θρόϊσμά τους κάτω ἀπὸ τὸ φεγγάρι, ὅταν στὴν ἡσυχία τῆς νύχτας ἀκούγονται μόνο τὰ κουδούνια τῶν ζώων πού είναι κλεισμένα στὰ κατώγια, και... τὰ σκαρκάλια.

Προχωρῶντας ἔχει ὁ καθένας τὶς δικές του σκέψεις και ἐντυπώσεις. Ἀλλὰ ὑπάρχουν και οἱ κοινὲς παρατηρήσεις. Στὰ κηπάρια κοντὰ κάποιος θὰ ποτίζῃ ἐκεῖ και θὰ μᾶς χαιρετίσῃ "Ισως νἄρχεται ἀπὸ κάτω και κανένα ζῶο φορτωμένο, ισως νὰ χτυπάῃ και ἡ καμπάνα γιὰ ἐσπερινό. Ἀπὸ τὶς πρῶτες ἐπαφὲς μὲ τοὺς χωριανοὺς ξαναζεῖ ἡ μολιστινὴ διάλεκτος, και είναι ἀξιοπαρατήρητο πώς ἀμέσως ἐπικρατεῖ ἔνα πνεῦμα περίεργα βαθειᾶς ἀγάπης και μιὰ ξεχωριστὴ οἰκειότητα. Είναι τὸ πνεῦμα πού διακρίνει τὶς σχέσεις τῶν χωριανῶν, ὅπως και τὰ παλιὰ ἐκεῖνα χρόνια Είναι μιὰ εὐχάριστη διαπίστωση, ὅπως και τὸ γεγονὸς ὅτι ὅσοι ζοῦν ἀκόμη στὸ χωριό, ἔξακολουθοῦν νὰ ζοῦν σχεδὸν τὸν ἴδιο ἐκεῖνο χαρακτηριστικὸ τρόπο ζωῆς πού ήταν τόσο εἰδυλλιακὸς στὴν ἀπασχόληση μὲ τὶς γεωργικὲς ἐργασίες ἀλλὰ και σ' ὅλες του τὶς κοινωνικὲς ἀποχρώσεις. Δὲν είναι δυνατὸν νὰ ξεχασθῇ τίποτε ἀπὸ αὐτά: Τὸ πρωϊὸ σφύριγμα τοῦ τσομπάνου, οἱ ἐτοιμασίες γιὰ τὸ χωράφι, γιὰ κλαδί, γιὰ ξύλα, πότισμα κλπ, τὰ φορτωμένα ζῶα, τὰ παιδιὰ πού ξεκινοῦν γιὰ τὸ σχολεῖο, κάποια συμ'φάδα, ποὺ φωνάζει τὴ συνεργάτισσάτης, τὰ ἐρωτήματα: Ποῦ θὰ πάτε σήμερα. «Πότισες στὸν 'Αντζερούχη» οἱ μαστόροι ποὺ ἄρχισαν τὴ δουλειά, ὁ Μητρούσης ποὺ πάει νὰ κόψῃ ξύλα σὲ σπίτια και κάνει ὅτι μπορεῖ γιὰ νὰ κρύψῃ τὸ μπουκάλι πού σεργιανάει πάντα στὴν τσέπη.

"Ἄσ είναι. Αὔτὴ ήταν ἡ καθημερινὴ ζωὴ, θερμή, ἐντονη, κεφάτη, συστηματική, ὅμορφη. Τώρα ἔχουν τὸ προνόνια ζοῦν τὶς χάρες της μόνο οἱ λίγοι

ποὺ ἀπόμειναν (ἀσχετο ἀν ἡ ζωὴ αὐτὴ ἔχει και τὶς δυσκολίες της). Και ὅλο τὴ νοσταλγοῦμε, ἐνῶ ποτὲ ἵσως δὲν θὰ νοσταλγήσουμε τόσο ἡμέρες ἀπὸ τὴ ζωὴ μᾶς σὲ ἄλλα μέρη. Και θὰ ήταν μεγάλη παρηγοριά μᾶς ἡ ἀγάπη μᾶς γιὰ τὸ χωριό, ἀν δὲν συνέβαινε νὰ ἔχουν χάσει πολλοὶ κάθε ἐλπίδα γιὰ τὴ σημερινὴ ἀξία τοῦ χωριοῦ. Είναι δε αὐτοί, εἴτε ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν φύγει ἀπὸ χρόνια ἀπὸ τὸ χωριὸ ἡ μένουν μὲ κριτήρια τὶς παλιές τους ἀντιλήψεις, εἴτε ἐκεῖνοι ποὺ ἀπὸ σνομπίσμὸ δὲν μποροῦν νὰ παραδεχθοῦν τίποτε ἀπὸ τὸ μακρινὸ τόπο. Και νομίζουν γενικὰ ὅτι ἔχουν τόσο δίκαιο ὅταν ρεαλιστικά, σὲ συμβουλεύουν ὅτι «τὸ χωριὸ ἔσβυσε» ωστε λησμονοῦν ὅτι παραβλέπουν ἔτσι τόσες ἄλλες σύγχρονες εύκαιριες ποὺ ἀνεξάντλητα ἔξακολουθεῖ νὰ προσφέρῃ τὸ χωριὸ και ποὺ ἔχουμε ὅλοι μᾶς τὸ δικαίωμα νὰ τὶς ἔκμεταλλευτοῦμε και νὰ τὶς χαροῦμε, ἀρκεῖ νὰ ἔχωμε τὴν ἔξυπνάδα νὰ διακρίνωμε αὐτὲς τὶς εύκαιριες, και μὲ τὸ ζῆλο ποὺ μᾶς δίνει ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ χωριὸ νὰ προσπαθήσουμε νὰ τὶς ἔξασφαλίσουμε.

* *

Εἶχα σκοπὸ νὰ κάνωμε ἐδῶ ἐνα νοσταλγικὸ περίπατο στὸ Γανναδιό, ἀλλὰ γράφοντας γι' αὐτὸ προτιμῶ τώρα νὰ παρουσιάσω ἰδιαίτερα τὴν κατάσταση ποὺ ἐμόρφωσαν ἐκεῖ οἱ σύγχρονες συνθῆκες. (Έξ ἄλλου τὰ παλιὰ μποροῦμε νὰ τὰ θυμηθοῦμε και ἄλλη φορὰ ἡ τὰ θυμούμαστε μὲ κάθε εύκαιρια ὁ καθένας). Γιατὶ δὲν ἀξίζει νὰ ζῆ κανεὶς μόνο μὲ παρενθοντολογίες, ἐνῶ ἀξίζει νὰ φροντίζῃ γιὰ ἔνα πρᾶγμα πού ἀγαπᾶ και ποὺ μπορεῖ αὐτὸ νὰ τοῦ χαρίζῃ ὅμορφες συγκινήσεις.

'Εμεῖς λοιπὸν ποὺ πηγαίνουμε τακτικὰ και τώρα στὸ χωριό, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ὅμορφες ἀναμνήσεις ποὺ μᾶς ζωντανεύουν τὰ ἴδια τὰ παλιὰ τὰ ἀντικείμενα, δοκιμάζουμε και ἄλλες συγκινήσεις, ἐντελῶς ξένες πρὸς τὸ παρελ-

θὸν ἀνάλογες μὲ τὴ σύγχρονη νοοτροπία μας, κατὰ τὴ σημερινὴ πραγματικότητα.

Δὲν εἶναι βέβαια οἱ σελίδες αὐτὲς καὶ τὸ σημείωμα αὐτὸ τὸ πιὸ κατάλληλο βῆμα γιὰ νὰ ἐκθέσουμε τὶς ἀπόψεις μας καὶ νὰ προσπαθήσουμε νὰ πείσουμε γι' αὐτὲς τοὺς παλαιοὺς συγχωριανούς, τοὺς ὅποίους θεωροῦμε ώς τοὺς πιὸ κατάλληλους νὰ γεμίσουν μὲ τὴν παρουσία τους ὥρισμένες ἡμέρες τὸ χρόνο τὶς παλιὲς γειτονιές, γιὰ μιὰ νέα, κατὰ τὶς σύγχρονες συνθῆκες ζωὴ στὸν ὅμορφο τόπο. 'Αλλ' ὡστόσο εἶναι μᾶλλον τὸ μόνο μέσο μὲ τὸ ὅποιο καμμιὰ φορὰ ἐπικοινωνοῦμε μὲ αὐτούς, ἃν δὲν βρεθῇ ἀργότερα ὁ τρόπος νὰ συναντιώμαστε πιὸ συχνὰ καὶ κοντά. ὅπως πιθανὰ θὰ συνέβαινε ἃν εἴχαμε ὥρισμένα ἐνθαρρυντικὰ στοιχεῖα καὶ παίρναμε τὴν ἀπόφαση νὰ δραστηριοποιήσουμε τὰ σχέδιά μας γιὰ τὴν ἀναζωογόνηση τοῦ τόπου.

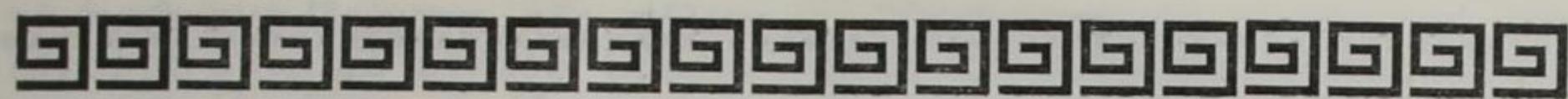
'Απὸ τὶς στῆλες λοιπὸν αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ, ἐλπίζουμε νὰ κατορθώσουμε νὰ ἐπιδράσουμε κατάλληλα σὲ ἀρκετοὺς συμπατριῶτες, ἐκθέτοντας τὶς ἀπόψεις μας ὅπως φροντίσαμε νὰ κατατοπισθοῦμε κατὰ τὴν πραγματικότητα καὶ ἀπὸ τὰ δεδομένα τῆς σημεμερινῆς καταστάσεως στὰ χωριά μας. Σ' αὐτὸ ἔδω ὅμως τὸ κείμενο περιορίζόμαστε νὰ ἀναφέρουμε μόνο τὰ εὔχαριστα ἐνδιαφέροντα ποὺ τελευταίως διαπιστώνουμε καὶ ποὺ ζωηρεύουν τὶς ἐλπίδες ὅσων πιστεύουν στὸ μέλλον τοῦ χωριοῦ μας. "Ετσι εἶναι πολὺ ἐνθαρρυντικὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλο καὶ περισσότεροι χωριανοὶ ἀρχίζουν νὰ συγκινοῦνται ἀπὸ ὅτι ἀφορᾶ τὸ Γανναδιό. 'Αρκετοὶ νοιῶθουν ἐνδιαφέρονται συζητήσουν ὅτι δήποτε γι' αὐτό, ἄλλοι προσφέρονται νὰ βοηθήσουν κατὰ δύναμιν χρηματικῶς, μὲ τὴ θέση καὶ μὲ τὶς γνωριμίες τους καὶ ἄλλοι πραγματικὰ ἐργάζονται σὲ κάθε εὔκαιρια. Σ' αὐτὸ τὸ ἐνεργητικὸ συμπεριλαμβάνουμε καὶ τὴ δραστηριότητα τῶν σημερινῶν κατοίκων σχετικὰ μὲ τὸ ὑδραγωγεῖο, τὴ δενδροφύτευση,

τὴ συντήρηση τῶν σπιτιῶν κλπ. 'Απὸ τὴν ἄλλη μεριὰ καὶ οἱ ταξιδεμένοι ὅλο καὶ ἐπιζητοῦν νὰ ὄργανωθοῦν κατάλληλα, ὥστε νὰ ἐπιτευχθοῦν ὠρισμένοι κοινοὶ σκοποί, ὅπως ἡ ὑπεράσπιση τῶν συμφερόντων τοῦ χωριοῦ, ὁμαδικὲς ἐκδηλώσεις καὶ ἐκδρομές, συντήρηση τῶν ἀγαθοεργημάτων, ἐκτέλεση ἔργων κλπ. Τέλος σημαντικὸ ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ σχεδὸν ἀποφασισθεῖσα διάνοιξη τῆς ἔθνικῆς ἀρτηρίας 'Ιωαννίνων—Θεσσαλονίκης διὰ Πυρσογιάννης, οἱ προοπτικὲς ἀπὸ τὴν ὅποια εἴναι εὔρεις καὶ ἀσφαλῶς εύοίνωνες. 'Αλλὰ ἀφήνομε νὰ ἐπιβεβαιωθῇ πλήρως ἡ εἰδηση πρὶν νὰ ἀναφερθοῦμε στὴν ἐπαναστατικὴ ἀλλαγὴ ποὺ εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ ἐπιφέρη σ' ὅλη τὴν ἐπαρχία.

**

Καὶ ὑστερα ἀπὸ αὐτὰ γιατὶ νὰ εἶναι μάταιο νὰ φροντίζουμε ἀπὸ τώρα γιὰ τὸ μέλλον τοῦ χωριοῦ; Γιατὶ νὰ μὴν αἰσιοδοξοῦμε ὅταν ξέρουμε τὴν ἄξια καὶ τὴ γοητεία ποὺ ἔχει τὸ Γανναδιὸ στὴ θαυμάσια τοποθεσία ποὺ βρίσκεται; 'Ασφαλῶς ἀποτελεῖ μεγάλη παράλειψη ἡ ἀδιαφορία ποὺ δείχνουν πολλοὶ ξενητεμένοι γιὰ τὴ συντήρηση τῶν ἀρχοντικῶν τους, ποὺ ἐνῷ δὲν στοιχίζει πολλὰ εἶναι πιθανὸν ἀργότερα νὰ τὰ χρειασθοῦν (γιὰ δική τους παραθέριση ἡ γιὰ ἐνοικίαση κλπ).

Σημειώνοντας τὰ παραπάνω, θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι προσφέρουμε κάποια εὔχαριστηση στοὺς χωριανοὺς καὶ ὅτι μὲ τὴ συμπαραστασή τους προετοιμάζουμε ἔτσι τὴ μελλοντικὴ ἀξιοποίηση τοῦ τόπου κατὰ τὶς προπτικὲς ποὺ ἀνοίγονται καὶ κατὰ τὶς προσπάθειες ὅσων πιστεύουν καὶ ἐργάζονται γι' αὐτήν. Καὶ ἐλπίζουμε τὰ πράγματα νὰ πάρουν τὴ σειρὰ ποὺ σκιαγραφήσαμε ἐλπίζουμε νὰ ξαναθίση πάλι ἡ ζωὴ στὸ ἀγαπημένο χωριό.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ

ΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΛΗΟ ΚΑΙΡΟ

Ἐλᾶτε βιολιτζῆδες μου, κουρδίστε τὰ βιολιὰ καὶ τὰ λαοῦτα καὶ σεῖς καλοί μου ἄνθρωποι - ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά— ντυθῆτε μὲ τὰ γιορτινὰ καὶ μαζευθῆτε ὅλοι νὰ στήσουμε χορό.
Ἄνοιξε κάπελα τὸ κοκκινέλι τὸ καλὸ καὶ κέρνα κι' ὅλο κέρνα.
Γιόμισε τὰ τραπέζια ἀπὸ ψητά, ἀρνιὰ καὶ κοκορέτσια.
Σήμερα ἂς γίνη ἐνα ξεφάντωμα χαρᾶς.

***

Μιὰ λυγερὴ ἂς ἀρχίσῃ τὸ χορό. Τὸ Ρόβα θέλω πρῶτα καὶ τὴ Βασιλαρχόντισσα. Νὰ θυμηθῶ τὴ Μάννα μου στῆς Παναγιᾶς τὸν πλάτανο ποῦ χόρευε καμαρωτή. Τοῦ "Αρχοντα" ἡ μονάκριβη, ἡ ὄμορφη νεράϊδα. Καὶ πέφταν τὰ κεράσματα βροχὴ καὶ σκούζαν τὰ βιολιὰ καὶ χτύπαγαν τὰ ντέφια κι' ἀχολογοῦσε ἡ ρεματιά.

Κι' ἀφοῦ τὸν σύρουν ὅλοι τὸ χορὸ κι' ὅλοι τους ἀποστάσουν, ἂς μαζευτοῦμε πειὸ κοντά, σιγὰ-σιγὰ ν' ἀρχίσουμε τοῦ τραπεζιοῦ τραγούδια γιὰ νὰ ποῦμε.

***

Σήμερα βιολιτζῆδες μου παῖξτε μὲ πάθος, χωρὶς σταματημὸ καὶ σεῖς καλοί μου ἄνθρωποι πιέτε κρασί, πολὺ κρασί, τὸ κέφι νὰ φουντώσῃ.

"Ἄς γίνη ἐνα ξεφάντωμα χαρᾶς. Σήμερα ὅλα ἂς γίνουν ὄμορφα γιατὶ θὰ ζωντανέψουμε κομμάτια τῆς ζωῆς μας περασμένα.

ΤΑΚ. ΠΑΠ.

"Ἐνας ἄξιος θρησκευτικὸς λειτουργός

Θεόδωρος Μπεράτης

Μετὰ ἑπταετῆ καὶ ἴδιαιτέρως γόνιμον ὑπηρεσίαν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Θεόδωρος Μπεράτης παρητήθη διὰ λόγους ὑγείας καὶ ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς θέσεώς του ὡς Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιακῆς καὶ Κονίτσης. Ὁ ἄξιος αὐτὸς τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του κληρικὸς, ὁ σεμνὸς συνεργάτης καὶ συνετὸς ἐπιτελὴς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Χριστοφόρου καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διαστημα κατέβαλε ὅλας του τὰς δυνάμεις καὶ ἡνάλωσε ὀλόκληρον τὸν ἔαυτόν του εἰς τὴν ἔξυπηρέτησιν ὅχι μόνον τῶν πνευματικῶν ἀλλὰ, κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἐπαρχίας μας.

Ἡ περιοχὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας καὶ οἱ κάτοικοί της ἀπὸ τοῦ πρεσβύτου μέχρι καὶ τοῦ μικροτέρου μαθητοῦ ἐγνώρισαν τὴν πολυσχιδῆ καὶ ποικίλην θρησκευτικὴν καὶ κοινωνικὴν δρᾶσιν τοῦ Πανοσιολογιωτάτου. Καὶ τοῦτο διότι ὁ πατὴρ Θεόδωρος ἔχων βαθυτάτην συναίσθησιν τῶν Ἱερῶν του καθηκόντων διέτρεχεν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἐκάστου ἔτους ὀλόκληρον τὴν Ἐπαρχίαν μας ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀκρου εἰς τὸ ἄλλον, ἐπισκεπτόμενος κατ' ἐπανάληψιν καὶ τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα χωρία καὶ αὐτὰ τὰ ἀκραῖα στρατιωτικὰ φυλάκια, προκειμένου νὰ Ἱερουργήσῃ, νὰ κηρύξῃ τὸν θεῖον Λόγον εἴτε ἐντὸς τῶν ναῶν εἴτε ἀπὸ τῶν πλατειῶν, νὰ διακηρύξῃ τὰς

σωζοῦσας ἀληθείας τῆς θρησκείας μας, νὰ τονώσῃ τὸ πνευματικὸν φρόνημα τῶν χριστιανῶν, νὰ τοὺς ἔξομολογήσῃ νὰ ἀκούσῃ τὰ προβλήματά των καὶ νὰ συντελεσῃ κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων του εἰς τὴν ἐπίλυσίν των. Πλήρης αὐταπαρνήσεως, δὲν ἦμποδίζετο εἰς τὴν ἀρτίαν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς του οὔτε ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ποικίλου εἴδους ἐργασιῶν, οὔτε ἀπὸ τὰς μεγάλας ἀποστάσεις, οὔτε ἀπὸ τὸ δύσβατον τῶν ἐδαφῶν, οὔτε ἀπὸ τὰς δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας, οὔτε ἀπὸ πολλὰς ἄλλας δυσκολίας.

Δὲν είναι διόλου ὑπερβολικὸν τὸ γεγονὸς, ὅτι ἔξεδαπανήθη χάριν τοῦ πνευματικοῦ συμφέροντος τοῦ πληρώματος τῆς ἀκριτικῆς Ἐπαρχίας μας μέχρι κλονισμοῦ καὶ αὐτῆς τῆς ὑγείας του.

Ἴδιαιτέρως πρέπει νὰ σημειωθῇ ἡ ἐντατικὴ ἐργασία του ἐν μέσῳ τῆς σπουδαζούσης καὶ τῆς ἐργαζομένης νεολαίας τῆς Ἐπαρχίας. Διωργάνωσε διὰ πρώτην φορὰν συστηματικῶς τὰ πάσης βαθμίδος κατηχητικὰ σχολεῖα εἰς ὅλα τὰ χωρία, παρηκολούθει ἐκ τοῦ πλησίου τὴν κανονικὴν λειτουργίαν των, ἐνέπνεε τοὺς νέους εἰς πολλὰ ἔξ αὐτῶν διὰ τῆς βαθυστοχάστου διδασκαλίας του καὶ ἐδίδασκε διὰ τοῦ Ἱεροπρεποῦς παραδείγματός του, διότι πρῶτος αὐτὸς ἐφήρμοζε ἐκεῖνα μὲ τὰ ὄποια τοὺς ἄλλους ἐνουθέτει.

Τὴν εὐεργετικὴν του ἐπίδρασιν ἐγνώρισαν ἀκόμη μεταξὺ ἄλλων καὶ

τὰ ἀγαθοεργά ίδρυματα τῆς πόλεως Κονίτσης, ὅπως τὸ Ἑθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Ἀρρένων, ἡ Ἀναγνωστοπούλειος Γεωργικὴ Σχολὴ, τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ μονάδες, τὰ ὅποια τακτικώτατα ἐπεσκέπτετο, καθὼς ἐπίσης τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα τῆς Ἐπαρχίας, ὅχι μόνον διὰ νὰ ἔνισχύσῃ καὶ νὰ ὠφελήσῃ διδάσκοντας καὶ διδασκομένους ἀλλὰ ὅχι σπανίως καὶ διὰ τὴν προσφορὰν γραφικῆς ὕλης, ρουχισμοῦ, γλυκισμάτων καὶ ἄλλων χρησίμων εἰδῶν.

Καὶ μόνον τὸ γεγονός ὅτι κατ’ ὄνομα ἔγνωριζε σχεδὸν ἔνα ἔκαστον τῶν μαθητῶν, ἀποδεικνύει τὴν μεγάλην χριστιανικὴν του ἀγάπην, ἡ ὅποια ἐφλόγιζε τὴν ψυχήν του ἰδιαιτέρως διὰ τὸν νέον συνάνθρωπόν του. Πόσον ἔχαίρετο, ἀκόμη περισσότερον πόσον καὶ τώρα ἀκόμη συγκινεῖται, πληροφορούμενος τὴν ἀγαθὴν ἔξελιξιν τῶν τελειοφοίτων.

‘Υποδειγματικὸς εἰς τὴν μετ’ εὐλαβείας καὶ κατανύξεως τὲλεσιν τῶν ἀγιωτάτων μυστηρίων, πειστικὸς καὶ ἐνθουσιώδης εἰς τὰ κηρύγματά του, ἵεροπρεπής εἰς τὴν συμπεριφοράν του, εὔγενὴς εἰς τοὺς τρόπους του, ἀπέσπασε τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν πάντων καὶ διετήρησεν ὑψηλὰ τὸ λάβαρον τοῦ ἀξίου λειτουργοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ συνεχιστοῦ τῆς παραδόσεως τῆς χορείας τοῦ ἱεροῦ σώματος τῶν ἱεροκηρύκων τῆς πατρίδος μας.

Κατόπιν τούτων ἡ «ΚΟΝΙΤΣΑ» αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ αἰσθήματα τῆς βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης της πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον καὶ νὰ εὐχηθῇ πρὸς αὐτὸν, ὅπως ὁ κύριος τοῦ χαρίζῃ ὑγείαν καὶ ἔτη πολλὰ πρὸς συνέχισιν τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς του ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας.

Ἐκκλησίας

Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Κονίτσης «Ο Γράμμος»

Προκειμένου ἀπὸ τοῦ τρέχοντος Σχολικοῦ ἔτους νὰ λειτουργήσῃ ἐν Κονίτσῃ Γυμνασιακὸν Οἰκοτροφεῖον διὰ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τῆς ἀκριτικῆς Ἐπαρχίας, οἱ ὅποιοι διὰ τὴν ἔλλειψιν αὐτοῦ ἀναγκάζονται νὰ καταφεύγουν εἰς ἔτερα Γυμνάσια διαθέτοντα Γυμνασιακὰ Οἰκοτροφεῖα, μειουμένου οὕτω τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν Κονίτσῃ Γυμνασίου·

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου

Ποιεῖται

ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Κονιτσιώτας, ὅπως βοηθήσῃ ἔκαστος ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων του εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐστω καὶ μικρᾶς χρηματικῆς ἀρωγῆς διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ Γυμνασιακοῦ Οἰκοτροφείου.

Μετὰ τιμῆς

‘Ο Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Κων)τῖνος Ρούσης
Δήμαρχος Κονίτσης

• ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ •

Όλιγα περὶ Κελεπούρη

Τοῦ κ. ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Στὸ 13-14 τεῦχος τῆς «ΚΟΝΙΤΣΗΣ» (Μαΐου 'Ιουνίου 1963), γράφοντας ὁ ἄγνωστός μας κ. ΟΡ. ΜΑΝ. περὶ Κελεπούρη περιπίπτει, καθ' ὅσον γνωρίζομεν ἐμεῖς, σὲ μερικὲς ἀνακρίβειες.

Εἶναι βεβαίως παρατηρημένο ὅτι τὰ ἱστορικὰ γεγονότα μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ἀν δὲν καταγραφοῦν ἀμέσως ἀπὸ αὐτόπτες μάρτυρες, περιβάλλονται ἀπὸ θρύλους καὶ φανταστικὲς λεπτομέρειες καὶ ἀλλοιώσεις, καὶ γι' αὐτὸ δὲν ψέγομε καθόλου τὸν κ. ΟΡ. ΜΑΝ, ἀλλὰ ἀπ' ἐναντίας τὸν συγχαίρομε γιὰ τὰ γραφόμενά του τὰ ὅποια ἐρχόμεθα ἐμεῖς μᾶλλον νὰ συμπληρώσωμεν χάριν τῆς ἴστορίας.

Ο Χρῆστος ἡ Χριστόδουλος Κελεπούρης, ὅπως μοῦ ἀφηγεῖτο ὁ γέρο Παναγιώτη Κουτσιούμπας ἀπὸ τὸ Πεκλάρι, λεγόταν Τζιαμīχος. Τὸ παρατοῦκλι Κελεπούρης μὲ τὸ ὅποιο ἐμεινε γνωστός, τὸ πῆρε σὰν βγῆκε στὸ κλαρί. Εἶχε δὲ καὶ δυὸ ἀδελφές στὸ Πεκλάρι κι' ἔναν θεῖο ἡ ἀδελφὸ Τζιαμīχο στὴ Ρουμανία. Συνελήφθη δὲ ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ ἀποσπάσματα στὴ Σταρίτσιανη καὶ ὅχι στὴ Ζέλιστα.

Ἐπίσης καὶ οἱ Γιάννης καὶ Μίχος Ρεντζούληδες ὁ Νικόλα Δημητρούλη Σωτήρως, ἡ Χαρίκλω Μποσταντζίοῦ, καὶ ἄλλοι παλαιοὶ γέροντες, μοῦ ἀφηγήθηκαν ὅτι ὁ Χρῆστο Κελεπούρης πιάστηκε (παραδόθηκε) στὴ Σταρίτσιανη, καὶ τὸν εἶδαν μὲ τὰ ἴδια τους τὰ μάτια ποὺ χόρευε μαζὶ μὲ τὰ παλληκάρια του στὸ παζάρι τῆς Κόνιτσας

αἰχμάλωτος τῶν Τούρκων, καὶ πιανόταν στὸ χορὸ καὶ ἡ περίφημη Λένκω τῆς Τσιέβως ἐνῶ βαροῦσε κλαρῖνο ὁ Νάσιος τὸς χόντρο-Λένης. Τοὺς σκοτώσανε δὲ οἱ Τουρκαλβανοὶ κάπου στοῦ Πασιᾶ ἡ στὶς καρυὲς παροσπονδοῦντες, γιὰ νὰ τοὺς πάρουν τὰ χρήματα καὶ τὰ πολύτιμα στολίδια τους, δικαιολογούμενοι ὅτι δοκίμασαν νὰ δραπετεύσουν.

Τέλος δὲ ὁ γέρο Φίλιππας Κυριακούλης ἀπὸ τὴ Σταρίτσιανη, γεννηθεὶς τὸ 1875, μοῦ ἔλεγε ὅτι γύοω στὰ 1900 μιὰ ληστρικὴ συμμορία (δὲν θυμόταν τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχιληστοῦ ἀλλὰ ἀσφαλῶς θὰ ἦταν ὁ Κελεπούρης) πάτησε τὸ σπῆτι τοῦ πλουσίου Σταρίτσιωτη Δημήτρη Σακκᾶ, καὶ ἐζεμάτησαν μὲ καυτὸ λάδι τὴ θυγατέρα του τὴν Ἀγγελικὴ γιὰ νὰ τοὺς μαρτυρήσῃ ποὺ εἶχε κρυμμένα τὰ χρήματά του ὃ ἐν τῷ μεταξὺ ἔξαφανισθεὶς πατέρας της. Κατὰ σύμπτωση ὅμως κατέφθασε στὸ χωριό μιὰ κοσιάδα (ἀπόσπασμα) ποὺ τὴν ἔφερε ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν Κόνιτσα ὁ εύκατάστατος Δημήτρη Κάπαρης ἡ Παπᾶς, καὶ μόλις πληροφορήθηκε τὸ τὶ συνέβαινε στὸ σπῆτι τοῦ Σακκᾶ τὸ περικύκλωσε καὶ ἀρχισε τοὺς πυροβολισμούς. Παγιδευμένοι οἱ ληστὲς πολέμησαν ἀρκετά, ἀλλὰ στὸ τέλος ἀναγκάσθηκαν νὰ παραδοθοῦν ὑπὸ τὸν δρό ὅτι θὰ ὀδηγηθοῦν στὰ Γιάννινα χωρὶς νὰ διακινδυνεύσουν τὰ κεφάλια των καθώς καὶ τὰ ύπάρχοντά των, πλὴν τῶν ὅπλων τὰ

~~~~~

ΣΤΙΣ μαδήτριες τῆς Ταπητουργικῆς Σχολῆς

Λίγα λόγια τοῦ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΑΣΤΖΟΓΛΟΥ κατὰ τὴν ἀποχώρησίν του.

’Αγαπημένα μας κορίτσια.

Εἴμεθα βαθειά συγκινημένοι διότι υστερα ἀπὸ 5 χρόνια συνεργασίας μας ἦλθε ἡ ἡμέρα νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσωμεν μαζὸν μὲ τὴν οἰκογένεια καὶ τὸ παιδί μας καὶ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸν τόπον ἀπὸ τὸν ὄποιον ξεκινήσαμεν διὰ νὰ ἔλθωμεν εἰς τὴν πόλιν σας.

”Οταν τὸ 1958 ἀφίναμεν τὸ σπήτι μας καὶ τὰ παιδιά μας διὰ νὰ ἔλθωμεν εἰς τὴν Κόνιτσαν ἐνοιώθαμεν τὴν ἴδιαν συγκίνησιν ποὺ νοιώθουμεν καὶ σήμερα διότι πιστέψατέ μας ὅπως τότε ἔτσι καὶ τώρα ἀποχωριζόμεθα ἐσᾶς ποὺ ἀγαπήσαμε σὰν παιδιά μας, τὴν Σχολὴ

σὰν τὸ σπήτι μας καὶ τὴν πόλιν σας σὰν τὴν πόλιν μας.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν σᾶς μιλᾶ ὁ Διευθυντὴς ἢ ὁ διδάσκαλός σας. Μιλᾶ ὁ πατέρας σας.

’Ἐπὶ 5 ὄλόκληρα χρόνια ἔγώ καὶ ἡ οἰκογένειά μου μοιρασθήκαμεν μαζὸν τὶς λύπες καὶ τὶς χαρές σας, τὶς πίκρες καὶ τὸ γέλοιο σας. Οἱ θλιμένες ἡμέρες σας ἥταν καὶ δι’ ἡμᾶς θλιμένες καὶ οἱ χαρούμενες καὶ δι’ ἡμᾶς χαρούμενες.

’Άλλὰ ὅπως ὑπάρχει δι’ ὅλα τὰ πράγματα ἀρχὴ ἔτσι ὑπάρχει πάντα καὶ ἔνα τέλος, τὸ ὄποιον ἦλθε καὶ διὰ τὴν ἀποστολή μας διὰ τὴν ὄποιαν πιστέψατε ἐκάναμεν ὅτι ἦτο δυνατὸν διὰ

ὄποια καὶ παρέδωσαν ἀμέσως. Αὐτὰ περὶ Κελεπούρη πρὸς τὸ παρόν, καὶ πάλι θὰ ξανασχοληθοῦμε μ' αὐτὸν συγγράφοντας τὴν πραγματείαν μας. «Ληστὲς καὶ ληστεῖς στὴν Ἐπαρχία Κονίτσης κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας».

ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΓΟΥΣΙΑΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΣ ΩΡΟΛΟΓΑΣ

Τὸ ἐπεισόδιο τοῦ περιφήμου Γούσια Παπακώστα μὲ τὸν Τούρκο ρωλογά, ποὺ ἀναφέρει ὁ ἀγαπητὸς καὶ σεβαστός μας κ. Τὰκ. Παπ. στὴ σελίδα 28 τοῦ τεύχους 13-14 τοῦ

περιοδικοῦ μας, ἐμεῖς τὸ ξέρομε λίγο πιὸ διαφορετικὸ καὶ πιὸ εὔτραπελο, ὅπως τὸ ἀκούσαμε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ παλιοῦ συνεταίρου τοῦ Γούσια στὴ ραφτική, τοῦ ἀλησμόνητου φίλου μας γέρο Χρήστου Πατέρα. Τὸ ἔχομε δὲ καταγράψει στὴν πολυσέλιδη ἀνέκ δοτη ἐργασία μας ποὺ φέρει τὸν τίτλο, «Λαϊκὰ ἀνέκδοτα καὶ λαϊκοὶ τύποι τῆς παλιᾶς Κόνιτσας». ’Εδῶ δὲ ἀναφέρομε μόνον χάριν τῆς ἱστορίας ὅτι ὁ Τούρκος αὐτὸς ρωλογᾶς, ὁ ἀντίδικος τοῦ Γούσια, ὀνομαζόταν Σιαΐν Ζουλφικάρ, καὶ ὅχι Ζεϊνέλ, καὶ εἶχε τὸ μαγαζί του ἐκεῖ ποὺ είναι σήμερα τὸ ἐμπορικὸ τοῦ κ. Ήλία Γιαννούλη.

ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

νὰ τὴν φέρωμεν εἰς πέρας. Καὶ τὴν ἐφέραμεν εἰς πέρας, χάρις εἰς τὴν ἀγάπη καὶ εἰς τὴν ἐργατικότητα ποὺ δείξατε εἰς τὴν Σχολή. Ἀπὸ ὅλες τὶς Ταπητουργικὲς Σχολὲς ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἴδική μας Σχολή ἔρχεται πρώτη.

Μὲ ὑπερηφάνεια σᾶς λέγω ὅτι οἱ ἴδικοί μας τάπητες ἔρχονται πρῶτοι σὲ ποιότητα καὶ σὲ παραγωγὴ καὶ βραβεύθηκαν ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἔκθεσιν Μονάχου τῆς Γερμανίας, καὶ αὐτὸ ὄφειλεται κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος σὲ σᾶς καὶ εἰς τὰ χρυσᾶ χέρια σας.

Ἡ κατάρτισίς σας εἰς τὸ μυστικὸ τῆς ταπητουργικῆς τέχνης εἶναι περισσότερο ἀπὸ ἀρίστη. Παύσατε πρὸ πολλοῦ νὰ εἴσθε μαθήτριες ἀλλὰ εἴσθε τέλειες μαστόρισσες.

Καὶ σεῖς νέες μαθήτριες προσέχετε μὲ ζῆλον καὶ μὲ προθυμία νὰ ἐργασθῆτε καὶ γρήγορα νὰ φθάσετε εἰς τὴν σειρὰν τῶν παλαιῶν μαθητριῶν, καὶ σᾶς εὔχόμεθα καλὴ πρόοδον. Φεύγοντας ἀπὸ τὴν πόλιν σας παίρνομεν μαζί μας τὶς καλλίτερες ἐντυπώσεις.

Εἰς τὴν φιλόξενη αὐτὴ εἰς τὴν ἄκρη τῆς Ἑλλάδος πόλι θρίκαμεν ἀνεπτυγμένα τὰ αἰσθήματα φιλοξενίας καὶ ἀγάπης καὶ καταννοήσεως. Ἡ Κόνιτσα θὰ μείνῃ εἰς τὶς καρδιές μας διὰ πολὺ καιρὸ σὰν μία δεύτερη πατρίδα ὅπου ζήσαμεν 5 ὥραϊα καὶ ἀξέχαστα χρόνια. Τελειώνοντας σᾶς εὔχαριστοῦμεν διὰ τὴν ὥραίαν μας συνεργασία καὶ σᾶς εὔχόμεθα νὰ φορέσετε σύντομα τὸ νυφικὸ φόρεμα διὰ νὰ σταθῆτε εἰς τὸ πλευρὸν ἐνὸς καλοῦ παληκαριοῦ ποὺ θὰ σᾶς κάνῃ γυναῖκα του.

Ἐπίσης εὔχαριστοῦμεν θερμὰ τὶς τοπικὲς ἀρχὲς διὰ τὴν εὐγενῆ συμπαράστασί τους πρὸς τὴν Σχολή, καθώς καὶ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως διὰ τὴν ἀγάπη καὶ καλωσύνη ποὺ μᾶς ἔδειξαν. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μὲ τὰ ἴδια αἰσθήματα θὰ περιβάλλετε καὶ τὸν ἀντικαταστάτη μου.

Καὶ σεῖς ἀντικαταστάτη μας.

Ἄγαπημένε μας ἀνεψιὲ Δαμιανὲ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ ἀγαπήσετε τὰ κορί-

Σχεμιώματα

"Οπως πληροφορεῖ ὁ ἐν Κονίτσῃ ἀνταποκριτής μας, ἥδη ἔχει ἀποπερατωθῆ ἡ γραμμὴ ἡλεκτροδοτήσεως τῶν Κοινοτήτων Ἀμαράντου καὶ Ἀγίας Βαρβάρας. "Ετσι συντόμως αἱ περισσότεραι τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἐπαρχίας μας ἀποκτοῦν ἐνα ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ συγκοινωνία καὶ τὸ ἡλεκτρικόν ῥεῦμα ἀλλάζουν τὴν ζωὴν τῆς Ἐπαρχίας. Βαδίζομεν συνεχῶς πρὸς τὴν πρόοδον καὶ αὐτὸ εἶναι παρήγορον.

***

"Η λαβοῦσα χώραν στὴν Κόνιτσαν γεωργοεκπαιδευτικὴ ἔκθεσις ἀποτελεῖ σταθμὸν προόδου. Εἶναι πρὸς τιμὴν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ εἶναι ἀξιού ἐπαίνου τόσον οἱ διοργανωταὶ ὅσον καὶ οἱ διαθέσαντες πασὰ διὰ βραβεῖα.

Μέ τὰς ἐκθέσεις καὶ τὰ βραβεῖα ἀναπτύσσεται ἡ ἀμιλλα διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν παραγομένων προϊόντων καὶ τὴν συσκευαπίαν αὐτῶν.

Σήμερα δὲν μποροῦμε νὰ ἀναπτυχθοῦμε μὲ συστήματα πανάρχαια. Πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμε ἐπιστημονικὰς μεθόδους. "Ἄσ ἀκολουθήσωμε πιστὰ τὰς ὁδηγίας τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν ὅργανων τὰ ὅποια εἶναι τεταγμένα νὰ μᾶς καθοδηγοῦν. Εύτυχῶς στὴν ἐπαρχία μας ἔχουμε τὰ "Οργανα τοῦ Δημοσίου καὶ τὸ ὑχγνωστοπούλειο Γεωργικὸ Σχολεῖο πεὺ τόσες ὑπηρεσίες προσφέρει στὸν τομέα αὐτόν.

***

"Η πρόοδός μας εἶναι καταφανής καὶ πολὺ περισσότερο στοὺς παλαιοτέρους ἀπὸ ἡμᾶς. "Οταν ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας τὴν προπολεμικὴ ἐποχή, βλέπουμε στὴν Κόνιτσα οὐσιώδη πρόοδο ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

"Ἔχουμε συγκοινωνία ἰδεώδη μὲ τὰ Ἰωάννινα, μὲ δρόμον ἀσφαλτοστρωμένον

τσια μας ως πατέρας ὅπως τὰ ἀγαπήσαμεν καὶ ἡμεῖς.

Τελειώνοντας σᾶς εὔχόμεθα καλὴ διαμονὴ καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον σας.

καὶ κατὰ 10 χιλιόμετρα συντομώτερον. Δρόμους καὶ συγκοινωνία μὲ τὰ περισσότερα χωριά. Δρόμους μέσα στὸν κάμπο τῆς Κονίτσης. Καλλιέργεια μὲ σύγχρονα μέσα. Ἀρδευτικὰ ἔργα σ' ὅλο τὸν κάμπο τῆς Κονίτσης ποῦ ἔφεραν παντοῦ τὰ νερά τοῦ Ἀώου.

Τυροκομεῖον σύγχρονον. Ἡλεκτρικὸν ρεῦμα. Ταπητουργικὴν Σχολήν, Γυμνάσιον, Ὁρφανοτροφεῖον, Γεωργικὴν Σχολήν, Πνευματικὴν Ἐστίαν, Ὑποκαταστήματα Τραπεζῶν. Πέραν αὐτῶν ἡ πρόοδος ἔχει ἐπεκταθῆ καὶ στὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῆς πόλεως.

‘Ωραῖα Δημόσια Καταστήματα ἔχουν ἀνεγερθῆ. Οἰκοῖαι ἔχουν κοσμήσει τὴν πόλιν. Καταστήματα πληθώρα λειτουργοῦν. ‘Ἐστιατόρια, ζαχαροπλαστεῖα, ἀρτοποιεῖον γερμανικοῦ τύπου, δημοσία βιβλιοθήκη, κινηματογράφος. “Ολα αὐτὰ δίδουν τὴν εἰκόνα μικρῆς μὲν ἀλλὰ μὲ πλήρη συγκρότησιν πόλεως ποῦ καθισιᾶ ἀνετον τὴν ἐν αὐτῇ διαβίωσιν.

***

‘Αφίσαμε κάτι ποῦ πρέπει νὰ τὸ μνημονεύσωμεν ἴδιαιτέρως καὶ ποῦ ἀνάγεται εἰς τὴν Κοινωνικὴν πρόνοιαν. Αὐτὸ εἶναι τὸ Νοσοκομεῖον «Ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη» ποῦ ἔγινε καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸ Σταυρό.

Εἶναι μεγάλο αὐτὸ τὸ ἀπόκτημα διὰ τὴν ἐπαρχία μας καὶ πρέπει νὰ θεωρηθοῦμε προνομιοῦχοι, διότι λίγες ἐπαρχίες ἔχουν τοιαύτην νοσοκομειακὴν πρόνοιαν.

***

Κάτι ποῦ λείπει ἀπὸ τὴν Κόνιτσα καὶ ποῦ ἡ ἔλλειψίς του εἶναι αἰσθητὴ εἶναι ἔνα σύγχρονο ξενοδοχεῖο. Καιρὸς εἶναι πλέον νὰ γίνῃ καὶ αὐτό. “Ἄς τὸ φτιάξῃ ἡ ἴδιωτικὴ πρωτοβουλία. Πιστεύομεν δὲ ὅτι μιὰ τέτοια ἐπιχείρησις δὲν θὰ εἶναι πρὸς ζημίαν τοῦ ἐπιχειρηματίου. Εἶναι τόση ἡ κίνησις στὴν Κόνιτσα ποῦ πιστεύομεν ὅτι διαρκῶς θὰ βρίσκεται γεμάτο.

***

‘Ἡ βραδύτης τῆς ἐκδόσεως τοῦ προγουμένου διπλοῦ τεῦχους ὀφείλεται ἀφ'

ἔνδος μὲν εἰς τὴν λόγῳ τοῦ θέρους ἀπουσίαν τῶν κυρίως ἐπιφορτισθέντων τὴν ἔκδοσίν του, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀπασχόλησιν τοῦ τυπογραφείου κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον.

‘Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μποῦμε σὲ τακτικὸ ρύθμο. Τοῦτο ὅμως θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ ὅλους μας. Τὸ ἐτονίσαμεν αὐτὸ κατ’ ἐπανάλειψιν. “Ἄς σπεύσουν ὅλοι ὅσοι πιστεύουν στὴν ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως τοῦ περιοδικοῦ μας νὰ καταβάλουν τὴν συνδρομή τους. Οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ διαμένοντες δύνανται νὰ προσέρχωνται ἐκάστην Τρίτην (5 - 8 μ. μ.) στὸ γραφεῖον τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν (Βύσης καὶ Καΐρη 2) ὅπου θὰ βρίσκωνται μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Οἱ ἐν Κονίτσῃ δύνανται νὰ καταβάλουν τὴν συνδρομήν των στὸν κ. Ἀν. Εὔθυμιον. Οἱ ἀλλαχοῦ ἃς ἀποστέλλουν διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἐπ’ ὄνόματι τοῦ Ταμίου κ. Γεωργίου Δόβα (όδὸς Ἀμπλιανῆς 6).

‘Εκεῖνο ὅμως ποῦ παρακαλοῦμε εἶναι νὰ τὸ λάβουν σοβαρὰ ὑπ’ ὄψει των ὅλοι καὶ χωρὶς ἄλλην ὅχλησιν νὰ σπεύσουν, διότι ὅλα τὰ περιθώρια ἔχουν ἐξαντληθῆ.

***

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσωμεν ὅτι ὅχι μόνον εἰς ἀπασχόλησιν μεγάλην ὑποβαλλόμεθα, ἀλλὰ καὶ εἰς οἰκονομικὰ βάρη. Αὐτὸ ὅμως δὲν δύναται ἐπ’ ἀπειρον νὰ ἐξακολουθήσῃ. Καὶ ἀκόμη νὰ δηλώσωμεν ὅτι δὲν θὰ εἴμεθα ἡμεῖς οἱ ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν ἢ ὅποια εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ προκύψῃ εἰς τὴν τακτικὴν ἐκδοσιν ἐξ οἰκονομικῶν καὶ μόνον λόγων. “Οπως γράψαμε καὶ σὲ προηγούμενο τεῦχος, ἐὰν καταβάλωνται τακτικὰ αἱ συνδρομαὶ παρὰ τῶν σήμερον λαμβανόντων τὸ περιοδικό μας. ὅχι μόνον ἀπρόσκοπτος καθίσταται ἡ ἐκδοσίς τοῦ 16 σέλιδου, ἀλλὰ καὶ περιθώρια ὑπάρχουν διὰ τὴν αὔξησιν τῶν σελίδων του.

***

Εἰς τὸ παρὸν τεῦχος δημοσιεύεται ἐκκλησίας τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Κονίτσης «Ὁ Γράμμος» διὰ τὴν ἐνίσχυσίν του ἵνα δυνηθῇ νὰ λειτουργήσῃ ἐν Κο-

νίτση Οίκοτροφεῖον διὰ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου.

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι τὰ περισσότερα παιδιὰ ἀπὸ τὰ χωριά μας παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα τοῦ Γυμνασίου μὲ πραγματικὰς στερήσεις καὶ μάλιστα στερήσεις εἰς τὴν διατροφήν των. Ἀναγκάζονται, ἐλλείψει οίκοτροφείου ἐν Κονίτσῃ νὰ καταφεύγουν εἰς ἄλλα Γυμνάσια, οὕτω δὲ ἐλαττοῦται ἡ δύναμις τοῦ Γυμνασίου τῆς Κονίτσης ἐπικινδύνως.

Ἄπευθυνόμεθα καὶ ἡμεῖς πρὸς δλους τοὺς συνεπαρχιώτας καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως διαθέσωσι τὰ κατὰ δύναμιν χρηματικὰ ποσὰ εἰς τὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον Κονίτσης, δι’ ἔργον ὑψίστης σημασίας, διότι ἐξ αὐτῶν τῶν νέων οἱ ὅποιοι σήμερον φοιτοῦν εἰς τὰ Γυμνάσια θὰ πρέλθη ἡ ἡγέτις τάξις τῆς αὔριον. Οἱ νέοι οὗτοι θὰ εἶναι ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὅποιους θὰ στηριχθῇ ἡ πρόοδος τῆς ἐπαρχίας μας καὶ ἡ ἀνοδος τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων της.

Οἱ εὕποροι ἀς διαθέσωσιν περισσότερα, ἀλλὰ καὶ «ὅ διβολὸς τῆς χήρας» θὰ ὠφελήση.

***

Ἐν Βόνη τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἰδρύθη Πανηπειρωτικὸς Σύλλογος Δυτικῆς Γερμανίας παρ’ οὖ καὶ ἐλάβαμεν τὴν κατωτέρω παρατιθεμένην ἐπιστολήν.

«Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά

Μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τῶν ἀλλαγοῦ συμπατριωτῶν, πρωτοστατούντων εἰς ἔθνικὴν καὶ κοινωνικὴν δρᾶσιν, οἱ ἐν Δυτ. Γερμανίᾳ Ἡπειρῶται (ὅ ἀριθμὸς τῶν ὅποιων σήμερον ὑπερβαίνει τοὺς 15.000) ἀπεφύσισαν τὴν δημιουργίαν Συλλόγου, τοῦ ὅποιου τὴν ἔδρυσιν καὶ ἔναρξιν δραστηριότητος διὰ τῆς παρούσης σᾶς γνωρίζομεν.

Κατὰ τὸ καταστατικόν, σκοποὶ τοῦ Π.Σ.Δ.Γ. εἶναι: α) Ἡ ἐνταῦθα προβολὴ τῆς Ἡπείρου καὶ γενικώτερον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν πνευματικῶν των ἐπιτευγμάτων.

β) Ἡ ἐκδήλωσις συμπαραστάσεως καὶ ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν ἐν Γερμανίᾳ

Ἡπειρωτῶν, ἡ σύσφιγξις τῶν δεσμῶν μὲ τὴν Πατρίδα, ἡ διατήρησις τῶν ἔθιμων καὶ παραδόσεών μας, ὡς καὶ ἡ διοργάνωσις διαφόρων ψυχαγωγικῶν καὶ μορφωτικῶν ἐκδηλώσεων.

γ) Ἡ κατὰ δύναμιν ἐκδήλωσις φιλανθρωπικῆς δράσεως εἰς τὴν Γενέτειραν.

δ) Ἡ ἐν Γερμανίᾳ προβολὴ τῶν ἐπὶ τῆς Β. Ἡπείρου ἔθνικῶν μας διεκδικήσεων.

‘Ο Π.Σ.Δ.Γ., πρὸς ἐπιτυχεστέραν ἐκπλήρωσιν τῶν πατριωτικῶν του ἐπιδιώξεων, θὰ θεωρήσῃ ἕαυτὸν εὔτυχη, ἐὰν δύναται νὰ ὑπολογήσῃ καὶ εἰς τὴν ὑμετέραν συνεργασίαν καὶ ἐνίσχυσιν, διὰ τὴν ὅποιαν θὰ σᾶς εἶναι εὐγνώμων.

Μὲ πατριωτικοὺς χαιρετισμοὺς
Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

‘Ο Πρόεδρος
Χρῆστος Δ. Καρακατσούλης

Υ.Γ. Θὰ σᾶς εἴμεθα λίαν ὑπόχρεοι, ἐὰν μᾶς ἀποστέλλητε ἐν τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ σας. ‘Ο Σύλλογος δυστυχῶς ἀδυνατεῖ ν’ ἀντιμετωπίσῃ τοιαύτας δαπάνας. Τοῦτο θὰ διηκόλυνε καὶ τὴν ἐνταῦθα διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ».

Εἶναι ἀξιούμενοι συγχαρητηρίων οἱ πρωτοστατήσαντες εἰς τὴν ἔδρυσιν τοῦ Συλλόγου τούτου μὲ τοὺς σκοπούς ποῦ ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν.

Οἱ Ἡπειρῶται παντοῦ εύρισκόμενοι εἶναι Ἡπειρῶται.

‘Ας εὐχηθοῦμε γρήγορα νὰ δημιουργηθοῦν αἱ συνθῆκαι ἐκεῖναι στὸν τόπο μας ποῦ δὲν θὰ τοὺς ἀναγκάζουν νὰ ἐκπατρίζωνται διὰ τὴν ἔξοικονόμησιν τῶν πρὸς τὸ ζεῦν καὶ θὰ τοὺς φέρουν καὶ πάλιν γρήγορα κοντά μας γιὰ νὰ καταναλώσουν τὴν ἐργατικότητα καὶ ζωτικότητά τους στὰ χώματα τῆς Πατρίδος ποῦ τὰ ἔχει ποτέσσει ὁ ἴδρως τῶν γονέων των καὶ ὁ δικός των.

‘Η Κυβέρνησις ποῦ θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ λάβῃ τὰ μέτρα ποῦ θὰ ἀναπτύξουν τὴν Χώρα μας καὶ ίδιαίτερα τὴν Ἡπειρο καὶ τὴν ἀκριτική μας Ἑπαρχία. γιὰ νὰ μὴν ἐρημωθῇ καὶ στερηθῇ τῶν τέκνων της ἐκείνων (τῶν νέων) ποῦ εἶναι τὰ περισ-

σότερον ἀποδοτικὰ καὶ χρήσιμα.

***

Στὸ προηγούμενον τεῦχος ἀναφέρεται ἡ πληροφορία ὅτι ὁ ἔγκριτος συμπατριώτης μας Ὑφηγητὴς τῆς ὁφθαλμολογίας κ. **Νικόλαος Τράντας** διέθεσεν 9.000 δραχμὰς διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἡλεκτροφωτισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῆς ἴδιαιτέρας του πατρίδος Βουρμπιάνης.

Ο κ. Νίκος Τράντας εἶναι ὅχι μόνον ἕνας ἑξαίρετος ἐπιστήμων, μεταξὺ τῶν ἐλαχίστων ἀνωτάτης κλάσεως τῆς εἰδικότητός του, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων συμπατριωτῶν μας οἱ ὅποιοι ἐμπράκτως ἀποδεικνύουν τὴν προσήλωσίν των εἰς τὴν πατρώαν Γῆν.

Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ παρέλθουν ἀπαρατήρητοι αἱ δωρεαὶ καὶ ἑτέρων τέκνων τῆς Βουρμπιάνης διὰ τὰς ὅποιας μᾶς ἐπληροφόρησεν ὁ ἐν Κονίτσῃ ἀντιπρόσωπός μας κ. Εὐθυμίου. Τοῦ κ. **Σπ. Θάνου** δστις ἐδώρησεν εἰς τὸ Σχολεῖον Βουρμπιάνης ἔνα ραδιόφωνον καὶ διάφορα σχολικὰ εἴδη, τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ἐμπόρου ὑποδημάτων κ. **Αντωνίου Λύτη**, δστις ἀπέστειλε εἰς Βούρμπιανην ἑκατὸν ζεύγη ὑποδημάτων διὰ τοὺς ἀπόρους.

Συγχαίρομεν τοὺς ἀνωτέρω καὶ εὐχόμεθα τὸ παράδειγμά των νὰ εὕρη καὶ ἄλλους μιμῆτάς.

***

Στὸ προηγούμενο τεῦχος **ΚΟΝΙΤΣΗΣ** ὁ συμπατριώτης κ. **Σωτήριος Ἀναγνωστόπουλος** ἐπραγματεύθη τὸ ζήτημα τῆς διαθήκης τοῦ μεγάλου τέκνου τοῦ Παπίγκου **Μιχαὴλ Ἀναγνωστοπούλου**, διὰ κληροδοτήματος τοῦ ὅποιου ἴδρυθη καὶ λειτουργεῖ τὸ **Ἀναγνωστοπούλειον Γεωργικὸν σχολεῖον** τῆς Κονίτσης.

Δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ποῖαι σκέψεις ἐπρυτάνευσαν ὥστε ἀντὶ κλασσικοῦ Γυμνασίου νὰ ἴδρυθῇ ἐν Κονίτσῃ Γεωργικὴ Σχολή. Πάντως πρέπει νὰ εἴμεθα εὐγνώμονες πρὸς τοὺς χειρισθέντας τὸ κληροδότημα, διότι ἐξ αὐτοῦ ἐπωφελήθηκε ἡ Κόνιτσα, δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν διαθήκην ἡδύνατο νὰ ἴδρυθῇ καὶ εἰς

τὰ Ἰωάννινα ἢ καὶ εἰς ἄλλην πόλιν τῆς Ἡπείρου, ὅπως ἀναγράφει καὶ ὁ κ. **Σωτήριος Ἀναγνωστόπουλος**.

Παραδεχόμεθα, βέβαια, ὅτι ἡ **Ἐπαρχία Κονίτσης** ἐστερήθη τοῦ Γυμνασίου ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ ἀσφαλῶς πολλὰ ἀπὸ τὰ τέκνα τῆς **Ἐπαρχίας** μας δὲν μπόρεσαν νὰ σπουδάσουν, πλὴν ὅμως σήμερα ἔχομεν ἔνα ἀπόκτημα ἐπὶ πλέον, τὴν Γεωργικὴν Σχολήν, τὴν δποίαν δὲν θὰ εἴχαμεν ἐὰν ἐξ ἀρχῆς ἴδρυετο Γυμνάσιον.

Σήμερα ἔχομεν καὶ Γυμνάσιον καὶ τὴν Γεωργικὴν Σχολήν.

Συμφωνοῦμεν, πάντως, μὲ τὸν κ. **Σωτήριον Ἀναγνωστόπουλον** ὅτι πρέπει ἡμεῖς οἱ ἴδιοι οἱ κάτοικοι τῆς **Ἐπαρχίας** μας, οἱ πονοῦντες πρισσότερον παντὸς ἄλλου δι' αὐτὴν καὶ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν πρόοδόν της, νὰ ἐπιδεικνύωμεν τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ τὰ καιρίως ἐνδιαφέροντα τὴν **Ἐπαρχίαν** μας ζητήματα καὶ νὰ κατευθύνωμεν αὐτά.

***

Ἄπό τινος ἀνεγώρησεν ἐκ Κονίτσης μετατεθεὶς ὁ Θεολόγος Καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου Κονίτσης κ. **Γεώρ. Ρακιντζάκης**.

Ο ἀνωτέρω Καθηγητὴς ἀφισε ἀρίστας πράγματι ἐντυπώσεις εἰς τὴν μαθητικὰ σαν νεολαίαν καὶ τὴν Κοινωνίαν τῆς Κονίτσης καὶ ὀλοκλήρῳ, τῆς **Ἐπαρχίας** μας. Οὗτος ἐκτὸς τοῦ κυρίου του ἔργου, ἔχρησιμοποίηθη παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. **Χριστοφόρου** καὶ τοῦ **Ιεροκήρυκος** τῆς **Ἐπαρχίας** μας **Αρχιμανδρίτου** κ. **Θεοδώρου Μπεράτη** τόσον διὰ τὴν διδασκαλίαν του εἰς τὰ Κατηχητικὰ σχολεῖα, δσον καὶ διὰ τὴν κήρυξιν τοῦ θείου λόγου εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Κονίτσης καὶ τῶν χωρίων μας τὰ ὅποια τακτικῶς ἐπεσκέπτετο.

Σεμνὶς καὶ ἀμέμπτου ἥθους καὶ πραγματικὸς Χριστιανὸς ὁ Καθηγητὴς οὗτος ἀποτελεῖ κέσμημα εἰς τὸν **Ἐκπαιδευτικὸν κόσμον**.

Τὴν λύπην μας διὰ τὴν στέρρησιν τῆς **Ἐπαρχίας** μας τοῦ ἐκλεκτοῦ τούτου ἐκπαιδευτικοῦ μετριάζει ἡ πληροφορία ὅτι οὗτος ἔτυχεν τριετοῦς ὑποτροφίας πρὸς ἀνωτέρας σπουδὰς ἐν Γερμανίᾳ.

Ἐκφράζομεν πρὸς αὐτὸν τὰ συγχαρητήριά μας καὶ τοῦ εὐχόμεθα εύδοκίμησιν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν του.

Δὲν παραλείπομεν νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι καθ' ἄ κατ' ἐπανάληψιν μᾶς ἔγνώρισεν, αἰσθάνεται τοιοῦτον σύνδεσμον μὲ τὴν Ἐπαρχίαν μας καὶ τοὺς κατοίκους της, ὥστε τὴν Κόνιτσαν νὰ θεωρῇ ως δευτέραν πατρίδα του ἐπισκεπτόμενος αὐτὴν ὅταν τοῦτο τοῦ εἶναι δυνατόν.

* *

Εἰς τὸ παρὸν τεῦχος δημοσιεύονται τὰ εὔχαριστήρια λόγια τοῦ μέχρι πρό τινος διευθυντοῦ τῆς Ταπητουργικῆς Σχολῆς Κονίτσης κ. Γρηγορίου Ταστζόγλου.

Ἄπὸ τὰ λόγια του αὐτὰ ὅχι μόνον διαφαίνεται ἡ πατρική του στοργὴ πρὸς τὶς μαθήτριες τῆς Σχολῆς καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν πρόοδον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀγάπη του πρὸς τὴν Κόνιτσαν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτός, δπως καὶ ὁ κ. Ρακιντζάκης, θεωρεῖ ως δευτέραν πατρίδα του.

Ἄπὸ τὸν ἴδιον πληροφορούμεθα ὅτι ἀπὸ δλες τὶς ταπητουργικὲς σχολὲς τῆς Ἐλλάδος, πρώτη ἀνεδείχθη ἡ σχολὴ τῆς Κονίτσης εἰς ποιότητα καὶ παραγωγὴν ταπήτων, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐβραβεύθησαν εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Μονάχου.

Ἡ πληροφορία αὕτη τοῦ κ. Γρηγορίου Ταστζόγλου ἀκούεται μὲ ἴδιαιτέραν ικανοποίησιν.

Ἡ ἐκμάθησις τῆς κατασκευῆς ταπήτων ἀποτελεῖ μίαν σημαντικὴν πρόοδον καὶ ἔνα μέσον βιοπορισμοῦ σὲ ἀρκετὸ κύκλῳ νεανίδων.

Οἱ παλαιότεροι θὰ ἐνθυμοῦνται τοὺς ἀργαλειοὺς ποῦ ἦσαν στημένοι σὲ πολλὰ σπίτια, μὲ τοὺς ὅποίους κατεσκευάζοντο τὰ χειράμια καὶ οἱ ποδιές. Ἀπὸ τὴν ἐργασία αὐτὴ μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς ὅτι ἀποζοῦσαν πολλὲς οἰκογένειες. Μὲ τὴν σημερινὴ ἐξέλιξιν οἱ ἀργαλειοὶ ἐκεῖνοι σταμάτησαν νὰ χτυποῦν. Εἶναι εὐτύχημα, ὅτι σήμερα ἀντικαθίστανται μὲ τοὺς ἀργαλειοὺς τῶν ταπήτων, δηλαδὴ ἐνὸς προϊόντος ποὺ εἶναι ἐμπορεύσιμον εἰς ὅλην τὴν Ἐλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἀκόμη.

Τ. Π.

Κόνιτσα
10 - 9 - 63
— Τὴν 23
καὶ 24 Αύγουστου ὁ
Νομάρχης

κ. Καλογερόπουλος ἐπεσκέφθη τὴν Δροσοπηγήν, Λυκόρραχην, Πυρσόγιανην, Λαγκάδαν καὶ Νικάνορα πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων. Ἐπίσης ἐπεσκέφθη τὰς μαθητικὰς κατασκηνώσεις Πεκλαρίου.

— Τὴν 25 - 8 - 63 ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν κ. Ἰ. Γκουράσης μετὰ τοῦ Δασάρχου Δωδώνης κ. Οἰκονόμου καὶ τοῦ Προϊσταμένου δασοτεχνικῶν ἔργων Ἡπείρου κ. Τζιλίνη καὶ τοῦ Δασάρχου Κονίτσης κ. Γκόγκου καὶ τοῦ κ. Κολοβίνου μετέβησαν εἰς Ἀετομηλίτσαν, Βούρμπιανην καὶ Ἀμάραντον πρὸς ἔξετασιν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων δασικῶν ὅδῶν καὶ ἀναδασώσεων.

— Εἰς τὸν Νικάνωρα ἡ "Αννα Παπαθανασίου καταπεσοῦσα ἐκ δένδρου ἐτραυματίσθη καὶ νοσηλεύεται εἰς τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον.

— Ἡ πρώτη ἐξόρμησις τῶν Νεμρώδ τῆς πόλεώς μας ἐγένετο τὴν 25 - 8 - 63 καὶ ἀπέφερε 5 - 6 λαγοὺς καὶ ἀρκετὲς πέρδικες καὶ τρυγώνια.

— Τὴν 25 - 8 - 63 ἀφίχθη ὁ κ. Κ. Ματσούκας Διευθυντὴς τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ ἑτέρων ὑπαλλήλων καὶ μετέβη εἰς διάφορα χωρία τῆς ἐπαρχίας μας, ἐπικοινωνήσας μετὰ τῶν συγγενῶν τῶν εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν ἐργαζομένων πρὸς ἔξεύρεσιν τρόπου καλλιτέρας ἐξυπηρετήσεως των σχετικῶν μὲ τὰς ἀποστολὰς τῶν χρηματικῶν ἐμβασμάτων.

— Τὴν 31 - 8 - 63 ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ἀνεγερθησόμενου σχολικοῦ κτιρίου εἰς Ἀμάραντον παρουσίᾳ τοῦ Νομάρχου κ. Καλογεροπούλου, τοῦ Δημάρχου μας κ. Κ. Ρούση καὶ ἄλλων.

— Ληξάσης τῆς δευτέρας περιόδου τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων Πεκλαρίου - Κονίτσης ἐγένετο παιδικὴ ἑορτὴ μὲ ἀπαγγελίας, σκέτς, ἄσματα καὶ χορούς, καθ' ἥν παρευρέθησαν ὁ Δήμαρχος κ. Ρούσης, ὁ Μοίραρχος κ. Γ. Στάχιαρης μετὰ τοῦ ἀστυνόμου κ. Ν. Νικολάκη, ὁ Διευθυντὴς τῆς Α.Τ.Ε. κ. Σκλῆνος καὶ πολλοὶ κάτοικοι Κονίτσης καὶ Πηγῆς.

— Τὴν 4 - 9 - 63 ἀφίχθη ὁ Βουλευτὴς - Καθηγητὴς ἰατρὸς κ. Παληός.

— Τὴν 9 - 9 - 63 ἐπεσκέφθησαν τὴν πόλιν μας οἱ Δόκιμοι ἀξιωματικοὶ τῆς ἀστυνομίας πόλεων ἐπιβαίνοντες τριῶν Πούλμαν.

— Μὲ τὴν συνήθη κοσμοσυρροὴν ἐωρτάσθη καὶ ἐφέτος τὸ Πανηγῦρι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Στομίου.

— Ἀνεχώρησαν, μετατεθέντες ἐκ τοῦ Γυμνασίου μας οἱ Καθηγηταὶ κ.κ. Ρακιντζάκης, Λιλιακίδης καὶ Παπαδόπουλος. ↗

(Κόνιτσα 25 - 9 - 63)

— Τὴν 21-9-63 ἐγένετο ἡ υἱοθεσία τοῦ 21ου ἀκριτικοῦ φυλακίου Καρδαρίου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Βουρμπιάννης, καθ' ἥν παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου κ. Ράπτος μετὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὁ τέως Διοικητὴς τοῦ 583 Τάγματος κ. Κολιόπουλος, ὁ Λοχαγὸς κ. Κ. Τασούλας καὶ πολλοὶ Βουρμπιανῖται καὶ περίοικοι.

‘Η Κοινότης ἐδώρησεν εἰς τὸ Φυλάκιον ἐν ραδιόφωνον, ἐν ὀκταήμερον ὡρολόγιον, καὶ διάφορα ἐπιπλα καὶ προσέφερε γλυκίσματα, τσιγάρα καὶ ἄλλα εἴδη εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ. ‘Η μικρὴ τελετὴ συνεπληρώθη μὲ χοροὺς συνοδείᾳ λαϊκῶν ὀργάνων.

— Τὴν 14 - 9 - 63 ἑορτὴν τῆς ‘Υψώσεως τοῦ Σταυροῦ ἐτελέσθη ἡ πρώτη θεία λειτουργία εἰς τὸν νεόδμητον Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Κάτω Κονίτσης. Τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια θὰ τε-

λεσθοῦν προσεχῶς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας.

— Τὴν 15 - 9 - 63 ἡ Ὁρειβατικὴ Ομὰς Κονίτσης ἐξέδραμε εἰς χαράδραν Βίκου.

— Ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Διοικητὴς τῆς ‘Υποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Πυρσογιάννης Ἀνθυπομοίραρχος κ. Περ. Κοροβίλας.

— Μετατεθέντος τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου κ. Κολιοπούλου ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ 583 Τάγματος ὁ Ἀντισυνταγματάρχης κ. Ραψομανίκης. Ὡς ‘Υποδιοικητὴς τοῦ αὐτοῦ Τάγματος ἀνέλαβε ὑπηρεσίαν ὁ Ταγματάρχης κ. Κρασσερὸς ἀντικαταστήσας τὸν ἀναχωρήσαντα κ. Διαμάντην.

— Τὴν 17 - 9 - 63 ἀφίχθη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐνταῦθα ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς ὁ ‘Υφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Δασκαλόπουλος, μεταβὰς μετὰ τῆς ἀκολουθίας του καὶ εἰς Πυρσόγιανην.

— Τὴν 22 - 9 - 63 ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια ἐν Κονίτσῃ τῆς Β’ γεωργοεκπαιδευτικῆς ἐκθέσεως Κονίτσης ἡ ὁποία ἐλειτούργησεν ἐπὶ τριήμερον εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Λέσχης ἀξιωματικῶν, παρουσίᾳ τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Ἡπείρου, τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Διοικητοῦ ΙΙΙΙ Μεραρχίας Τογματάρχου κ. Παπακωνσταντίνου, τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ Δημάρχου, τοῦ Διοικητοῦ τοῦ 583 Τάγματος, ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους πολιτῶν.

Μετὰ τὸν ἀγιασμόν, τελεσθέντα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Χριστοφόρου, τὸν χαιρετισμὸν τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τὴν προσφώνησιν τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας Ἰωαννίνων κ. Σταμάτη, ὁ Γεωπόνος κ. Πολυζώης ὡμίλησεν ἐκθέσας τοὺς σκοπούς καὶ ἀναλύσας τὰ ἔργα καὶ τὰς δραστηριότητας τοῦ προγράμματος γεωργικῶν ἐφαρμογῶν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Κονίτσης. Ἀκολούθως ὁ Ἐπαρχος κ. Ροντο-

γιάννης ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκθέσεως.

Οἱ ἐπίσημοι ἀποθαυμάσαντες τὰ ὡραῖα ἐκθέματα, ἀποτελούμενα ἀπό γεωργικὰ προϊόντα καὶ εἰδη οἰκιακῆς χρήσεως καὶ οἰκονομίας, κατασκευασθέντα ὑπὸ τῶν παρισταμένων νεανίδων - ἐνδεδυμένων διὰ τῶν πατροπαραδότων τοπικῶν ἐνδυμασιῶν - συνεχάρησαν τοὺς διοργανωτάς.

Ἐπηκολούθησεν ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων.

Αθλοθέται ἦσαν αἱ ἔξης 'Υπηρεσίαι καὶ 'Οργανισμοί.

- 1) 'Υπουργεῖον Γεωργίας δρ. 10000.
- 2) A.T.E. δραχ. 3.000.
- 3) 'Υπηρεσίαι Ζένων 'Εκκλησιῶν δρχ. 1.000.
- 4) Δῆμος Κονίτσης δρχ. 2.000.
- 5) "Ενωσις Γεωργ. καὶ Δασικῶν Συνεταιρισμῶν Κονίτσης δρχ. 1.000.
- 6) 'Εταιρία 'Ηπειρωτ. Μελετῶν δρχ. 2.000.

Ἡ ὄργανωτικὴ 'Ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν ἔξης: Τοῦ Επάρχου κ. Ροντογιάννη, τοῦ Δημάρχου κ. Ρούση, τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας κ. Σταμάτη, τοῦ 'Ἐπόπτου γεωργικῶν ἐφαρμογῶν κ. Γιαννίρη, τοῦ Τμηματάρχου 'Εφαρμογῶν Νομοῦ Ιωαννίνων κ. Παπαστυλοπούλου, τοῦ 'Ἐπιθεωρητοῦ A.T.E. κ. Διαμαντοπούλου, τοῦ Διευθυντοῦ A.T.E. Κονίτσης κ. Σκλήνου, τοῦ Διευθυντοῦ 'Ενώσεως γεωργ. συνεταιρισμῶν κ. Χρηστίδου, τοῦ γεωπόνου Δελβινακίου κ. Γκουλιούμη, τοῦ γεωπόνου Κονίτσης κ. Πολυζώη, τοῦ γεωπόνου κ. Δέλτσου καὶ τῆς κ. Ἀθηνᾶς Παπαδοπούλου ὑπαλλήλου ἀγροτικῆς καὶ οἰκιακῆς οἰκονομίας τομέως Κονίτσης.

Τὴν 'Ελλανόδικον ἐπιτροπὴν ἀπονομῆς τῶν βραβείων ἀπετέλεσαν οἱ κ.κ. 'Ι. Δελφάκης 'Αγρονόμος Κονίτσης, Χρ. Παπᾶς προϊστάμενος Γραφείου Φυτοπαθολογίας Νομοῦ Ιωαννίνων, Δ. Παπαδόπουλος Διευθυντὴς 'Αναγνωστοπουλείου Σχολῆς, Χρ. Καλύβας γε-

ωπόνος A.T.E., Δἰς 'Ορφανάκη 'Ἐπόπτρια 'Αγροτικῆς Οἰκονομίας, Σ. Χρηστίδης Διευθυντὴς 'Ενώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Κονίτσης καὶ Μ. Νικολὸς Πρόεδρος Γαλακτοκομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Κονίτσης.

'Εβραβεύθησαν δὲ οἱ ἔξης γεωργοί.

A) 'Ἐκ πιστώσεων A.T.E.

- 1) Πασχάλης Μ. ἐκ Καλλιθέας (γεώμηλα) Βραβεῖον Α' δρχ. 500.
- 2) Κεφσερίδης Γ. ἐκ Κονίτσης (κηπευτικὰ) Βραβεῖον Α' δραχ. 500.
- 3) Καλλιντέρης Μ. ἐξ 'Αετοπέτρας τεῦτλα) Βραβεῖον Α δραχ. 500.
- 4) Ἀργιάννης Δ. ἐκ Πουρνιᾶς (μελισσοκομικὰ) Βραβεῖον Α δρχ. 500
- 5) Ντῖνος Λάμπρος ἐκ Καλλιθέας (δενδροκομικὰ) Βραβεῖον Α' δρχ. 500
- 6) Τσινασλανίδης 'Αν. ἐκ Κονίτσης Βραβεῖον Α' δρχ. 500.

B) 'Ἐκ πιστώσεων E.H.M.

- 1) Γεώργ. Καραφλιᾶς ἐκ Κλειδωνιᾶς, κηπευτικὰ Βραβεῖον Β' Δραχ. 400
- 2) Χρ. Κολιὸς «Πουρνιᾶς, φασόλ. γίγαντες» Β' 400
- 3) Σπυρ. Λέτσιος «Μελισσοπέτρας, μηδικόσπορον» Β' 400
- 4) Ιωαν. Τσινασλανίδης «Κονίτσης, κτηνοτρ. τεῦτλα» Β' 400
- 5) Νικ. Κέντρος «Κλειδωνιᾶς, δενδρ. προϊόντα» Β' 400

Γ) 'Ἐκ πιστώσεως 'Υπουρ. Γεωργ.

- 1) Κων. Ντῖνος ἐκ Καλλιθέας, γεώμηλα Βραβεῖον Γ' 300
- 2) 'Αθαν. Κοτόπουλος ἐκ Μελισσοπέτρας, φακὲς Γ' 300
- 3) Παναγ. Ζήσης ἐκ Μελισσοπέτρας, Πίσσος» Γ' 300
- 4) Θωμ. Μουλαΐδης ἐκ Κονίτσης, μελισ. προϊόντα Β' 400
- 5) Γεώργ. Μωϋσίδης ἐκ Κονίτσης, δενδροκομ. Γ' 300
- 6) Παντ. Λάππας ἐκ Μαζίου Γ' 300

7) Δέσποινα Ντίνου ἐκ Καλλιθέας, Κέντημα Α' 500

8) Κων)νία Φάνη ἐκ Κονίτσης κέντημα Β' 400

9) Εύλαμπία Ζαχαροπούλου ἐκ Κονίτσης κέντημα Γ' 300

10) Αἰκατερίνη Τάσιου «Κονίτσης, ύφαντὸν» Α' 500

11) Δέσποινα Λάμπρου «Καλλιθέας ύφαντὸν» Β' 400

12) Ἀμαλία Ντίνου «Καλλιθέας ύφαντὸν» Γ' 300

13) Ἀγγελική Παρασκευᾶ «Ἀετοπέτρας, ἐκθεμ. Ραπτικῆς» Α' 500

14) Ἀλεξάνδρα Ντάφλη «Ἀετοπέτρας ἐκθέματα ραπτικῆς» Β' 400

15) Εύθυμιά Καβελίδου «Κονίτσης ὅμοιώς» Γ' 300

16) Βασιλική Λάμπρου «Κονίτσης, διὰ Κονσερβοποίησιν» Α' 500

17) Ἐλευθερία Πασχάλη «Καλλιθέας διὰ κονσερβοποίησιν» Β' 400

18) Γεωργία Οἰκονόμου «Κονίτσης διὰ κονσερβοποίησιν» Γ' 300

Δ) Ἐκ δωρεᾶς τῆς Ὑπηρεσίας Ξένων Ἐκκλησιῶν.

1) Γεώργ. Ρούσης ἐκ Κονίτσης, διὰ μελισ. προϊόντα Βραβεῖον Γ' 2 κυψέλαι

2) Λευκοθέα Καρρᾶ ἐξ Ἡλιορράχης, διὰ κονσερβοποίησιν Γ' 60 βάζα

3) Βασ. Πρόκος ἐκ Καλλιθέας, γεώμηλα ἐν δέμα γεωργ. ἐργαλείων (ἐπαινος)

4) Δημ. Κουτσούκης ἐκ Μελισσοπέτρας, ἐν δέμα γεωργ. ἐργαλείων (ἐπαινος)

5) Ἰορδάν. Κορτσινόγλου ἐκ Κονίτσης διὰ κρόμμυα (ἐπαινος) ἐν δέμα γεωργικῶν ἐργαλείων

6) Ἀγλαΐα Γούδα ἐκ Πουρνιᾶς, διὰ σταφυλὰς (ἐπαινος) ἐν δέμα γεωργικῶν ἐργαλείων.

7) Ἰωάν. Ἰορδ. Χατζηρούμπης, διὰ

τεῦτλα (ἐπαινος) ἐν δέμα γεωργικῶν ἐργαλείων.

— Μετατεθέντος τοῦ τέως διοικητοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Κονίτσης ‘Υπομοιράρχου κ. Κωνστ. Φραγκούλη τὴν διοίκησιν τοῦ ἐνταῦθα Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἀνέλαβεν ὁ ἀνθυπομοιράρχος κ. Σωτήριος Μπούζας.

— Τὴν 22 - 9 - 63 ὁ υλοτόμος Σωτήριος Τζημόρας ἐξ Ἐλευθέρου, ἐνῷ ἡσχολεῖτὸ μὲ τὴν μετακίνησιν κορμοῦ δένδρου κτυπηθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἄλλα μέρη τοῦ σώματός του εὗρεν οἰκτρὸν θάνατον.

A. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

(Κόνιτσα 30 - 9 - 63)

— Ἀποπερατώθη σχεδὸν ἡ ἐγκατάστασις τῆς γραμμῆς ἡλεκτροδοτήσεως τῶν Κοινοτήτων Ἀμαράντου καὶ Ἀγ. Βαρβάρας, καὶ συντόμως θὰ ἀποκτήσωσι καὶ αὐταὶ τὸν ἡλεκτροφωτισμόν των.

— Η ἑτησία ἐμποροπανήγυρίς μας τὸ ιστορικὸ «Παζαρόπουλο» ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος μέ ἐπιτυχίαν. Ο καιρὸς ἐστάθη εὔνοϊκὸς καὶ ἡ προσέλευσις πωλητῶν καὶ ἀγοραστῶν ὑπῆρξεν ἔξαιρετική, αἱ δὲ συναλλαγαὶ πολὺ ίκανοποιητικαί. Μόνον τὸ ζωοπάζαρον ἐπαρουσίασεν ἐφέτος αἰσθητὴν κάμψιν, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ζώων ἀγοραπωλησίαι ἡλλατώθησαν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ προηγούμενα ἔτη.

— Μὲ ἐπισημότητα καὶ πατριωτικὴν ἔξαρσιν ἔωρτάσθη εἰς τὴν πόλιν μας τὴν 29 - 9 - 63 ἡ 14η ἐπέτειος τῆς συντριβῆς τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ ἐφέδρου πολεμιστοῦ καὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων. Ἐψάλη δοξολογία εἰς τὸν καθεδρικὸν ναόν, ἐνθα καὶ ἔξεφώνησεν τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ὁ Καθηγητὴς κ. Ρήγας.

— Ἀκολούθως οἱ ἐπίσημοι, οἱ μαθηταί, οἱ πρόσκοποι καὶ πλῆθος ἐκ τῶν κατοίκων μετέβησαν εἰς τὸ Στρατιωτι-

κὸν Νεκροταφεῖον, ὅπου ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις καὶ κατάθεσις στεφάνων. Αἱ μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου καὶ τῶν λοιπῶν σχολείων ἔρρανον μὲ ἄνθη τοὺς τάφους τῶν πεσόντων.

A. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

(Κόνιτσα 25 - 9 - 63)

Κοινωνικὴ Κίνησις

— Τὴν 18 - 8 - 63 ἐτελέσθη εἰς Πάπιγκον ἡ βάπτισις τῆς κορούλας τοῦ κ. Ἰωάννου Παπαϊωάννου, ἔγγονης τοῦ κ. Γεωργίου Φλώρου, εἰς ἣν ἐδόθη τὸ ὄνομα Δέσποινα. Ἀνάδοχος παρέστη ἡ δῖς Φρόσω Γιαννακοῦ.

— Τὴν 25 - 8 - 63 ἐγένοντο ἔξι βαπτίσεις κορασίδων ἐν Κονίτσῃ. Ὁ Δήμαρχος κ. Κ. Ρούσης ἐβάπτισε τὴν κορούλαν τοῦ κ. Ἀναστ. Πηγαδᾶ ὄνομάσας αὐτὴν Ἀρτέμιδα. Ἡ κ. Χαρίκλεια Π. Μπούνα τὴν κόρην τοῦ κ. Γεωργίου Μπούνα ὄνομάσασα αὐτὴν Μαρίνα. Ἡ κ. Νικολίτσα Ζακοπούλου τὴν κόρην τοῦ κ. Εύστ. Παπαδήμα ὄνομάσασα αὐτὴν Χρηστίνα καὶ ὁ κ. Ἀνδρέας Τσάνος τὸ κοριτσάκι τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Ν. Μπίλη χαρίσας τὸ ὄνομα Ἐλενίτσα.

— Ἀφίχθησαν ἔξι Ἀθηνῶν ὁ κ. Ἰωάν. Λυμπερόπουλος δικηγόρος καὶ ὁ κ. Κωνστ. Γκαραβέλας ἔμπορος. Ἐπίσης ἀφίχθη ἐκ Δυτ. Γερμανίας ὁ κ. Εύθυμιος Κ. Τζάλας.

— Τὴν 8 - 9 - 63 ὁ κ. Ἰωάννης Λυμπερόπουλος ἀνεδέξατο ἐκ τῆς Ἱερᾶς κολυμβήθρας τὴν κορούλαν τοῦ Δημάρχου μας κ. Κ. Ρούση, χαρίσας εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα τῆς γιαγιᾶς της Αἰκατερίνη.

— Ἀφίχθησαν τὴν 25 - 9 - 63 ἔξι Ἀθηνῶν οἱ κ. κ. Δημ. Μηλίγγος, Δημ. Π. Παππᾶς καὶ Δημ. Ζδράβος ὡς καὶ ὁ κ. Βασίλειος Μουρελάτος. Ἐπίσης ἐπανέκαμψεν ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ κ. Κωνστ. Νικολόπουλος μετὰ τῆς κυρίας του.

— Ἀνεχώρησεν μετατεθεὶς εἰς Ἀστακὸν ὁ Γυμνασιάρχης κ. Παπαστᾶμος.

— Ἀνεχώρησεν δι' Ἀθήνας πρὸς μόνιμον ἐγκατάστασιν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Πατὴρ Θεόδωρος Μπεράτης.

ΓΑΜΟΙ ΜΝΗΣΤΕΙΑΙ

— Τὴν 1 - 8 - 63 ἐτελέσθησαν εἰς Λυκόρραχην οἱ γάμοι τοῦ κ. Δημ. Β. Φασούλη μετὰ τῆς δίδος Βασιλικῆς Θ. Φασούλη.

— Τὴν 8 - 9 - 63 ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Κατσίμπαρη ὑπαλλήλου τοῦ 'Υπουργείου Ἐξωτερικῶν μετὰ τῆς δίδος Φωφὼς Γκοντότη δημοδιδασκαλίσσης καὶ τοῦ κ. Στεφάνου Κώτσικου μετὰ τῆς δίδος Βασιλικῆς Καραβελίδου.

— Τὴν 25 - 8 - 63 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Βασιλείου Παντονίκου μετὰ τῆς δίδος Ἀνδρομάχης Κουρούτη.

— Τὴν 15 - 9 - 63 ἐτελέσθησαν εἰς Πυρσόγιαννην οἱ γάμοι τοῦ κ. Μιχαὴλ Βαζούκη μετὰ τῆς δίδος Ἀμαλίας Ματαρᾶ. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς Ἰωάννινα οἱ γάμοι τοῦ κ. Παναγιώτου Λ. Λιόλη Ἀνθυπολοχαγοῦ ἐκ Βουρμπιάνης μετὰ τῆς δίδος Αἰκατερίνης Ρίγγα.

— Ἐδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου ὁ κ. Εύθυμιος Κ. Τζάλας μετὰ τῆς δίδος Νιόβης Τρομπούκη καὶ ὁ κ. Ἰορδάνης Ν. Καραβελίδης μετὰ τῆς δίδος ~~Ἀλεξάνδρος Παπαφωτίου Ἀνδρωνίδου~~ ~~Ἐξ Οὖτος~~.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Τὴν 25 - 8 - 63 ἀπεβίωσεν πλήρης ἡμερῶν ὁ σεβάσμιος πρεσβύτης Δημήτριος Παπαϊωαννίδης, διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Πρόεδρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἅγίου Νικολάου καὶ Κοινοτικὸς Σύμβουλος Κονίτσης.

A. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

(Κόνιτσα 31 - 10 - 63)

— Τὴν 8 - 10 - 63 ἀφίχθη ὁ τέως

· Υπουργὸς καὶ Πρόεδρος τῆς ἐν Ἑλλάδι Διαχειρ. Ἐπιτροπῆς τοῦ «Ἀναγνωστοπουλείου» κ. Φίλιππος Δραγούμης ποὸς ἐπιθεώρησιν τῆς Σχολῆς. Ἐπίσης ἀφίχθησαν ὁ ὑποψήφιος Βουλευτὴς κ. Ναπολέων Μπάρκης καὶ ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος κ. Α. Κατσένης.

— Τὴν 17 - 10 - 63 διεξήχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ ἐτήσιος ἔρανος τοῦ Ε.Ε.Σ. ἀποδώσας τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 5.210.

— Γυμνασιάρχης Κονίτσης ὡρίσθη ὁ κ. Ἰωάννης Μιχαλέτος, ὑπηρετῶν ἄχρι τοῦδε εἰς τὸ Γυμνάσιον Λεβαδείας.

— Τὴν 19 - 10 - 63 ὅμὰς "Αγγλων ἐκδρομέων - ὀρειβατῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων, διελθοῦσα ἐκ Κονίτσης μετέβη καὶ διενυκτέρευσεν εἰς τὴν Μονὴν Στομίου.

— Τὴν 20 - 10 - 63 ἀφίχθησαν καὶ ὡμίλησαν ἐν Κονίτσῃ οἱ ὑποψήφιοι τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος κ. κ. Ἀ. Παπαδόπουλος, Ν. Ἀργιάννης ἐκ Μολίστης καὶ Γ. Λύκας.

— 'Ο εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν ἔργαζόμενος Παναγ. Παρασκευᾶς ἐξ Ἀετοπέτρας ἐφονεύθη συνεπείᾳ αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος. Ἡ σωρός του μετεφέρθη καὶ ἐνεταφιάσθη εἰς τὴν ἴδιαιτέραν του πατρίδα.

— Τὴν 24 - 10 - 63 ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν οἱ ὑποψήφιοι τῆς Ε.Ρ.Ε. κ.κ. Ε. Ἀβέρωφ, Ἰωάννου, Δερδεμέζης καὶ Παπαπέτρου ὁμιλήσαντες πρός τοὺς κατοίκους.

— Τὴν 26 - 10 - 63 ὡμίλησεν πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κονίτσης ὁ συμπατριώτης καὶ ὑποψήφιος Βουλευτὴς κ. Κ. Φρόντζος — Τὴν δὲ 27 - 10 - 63 ὁ ἐπίσης ὑποψήφιος Βουλευτὴς τῆς ΕΡΕ συμπατριώτης κ. Ναπολέων Μπάρκης καθὼς καὶ ὁ κ. Παληὸς τέως Βουλευτής.

— Τὴν 27-10-63 ὡμίλησαν ὁμοίως οἱ ὑποψήφιοι τῆς ΕΔΑ.

— Τὴν 27-10-63 ἡ Ὁρειβατικὴ ὁμὰς Κονίτσης ἐπραγματοποίησεν ἀνάβασιν

εἰς Ἀϊμηνάδια καὶ ἐπέστρεψεν μέσω Παπᾶ-Παλαιομονάστηρου-Μονῆς Στομίου.

— Τὴν 31 - 10 - 63 ὡμίλησεν εἰς Κόνιτσαν ὁ ὑποψήφιος Βουλευτὴς τῆς ΕΚ συμπατριώτης μας κ. Στέφ. Βενέτης.

— Οἱ ὑποψήφιοι ὅλων τῶν κομμάτων περιῆλθον καὶ περιέρχονται συνεχῶς ὅλα τὰ χωριὰ τῆς Ἐπαρχίας μας, ἐκφωνοῦντες λόγους καὶ δίδοντες ὑποσχέσεις. Οἱ ἐκλεγησόμενοι ἔξι αὐτῶν ὀφείλουν νὰ μᾶς ἐνθυμηθῶσι μετὰ τὰς ἐκλογὰς.

— 'Ο κ. Χαράλαμπος Β. Βαγενᾶς ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος. Ὁμοίως ὁ κ. Ἀπόστολος Κυρίτσης. 'Ο δὲ κ. Λουκᾶς Μάλιακας ἐγένετο πατὴρ θήλεος.

— Τὴν 6 - 10 - 63 ἐτελέσθησαν εἰς Βούρμπιανην μὲ τριήμερον γλέντι καὶ πλῆθος προσκεκλημένων, οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργ. Παπακώστα μετὰ τῆς δεσποινίδος Σταματούλας Β. Σκούφια.

— Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐτελέσθησαν ἐν Κονίτσῃ οἱ γάμοι τοῦ κ. Βύρωνος Βαγενᾶ μετὰ τῆς δίδος Εἰρήνης Τσότσου ἐκ Γεροπλατάνου.

— 'Ο κ. Δημήτριος Πούλιος Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 3161 Τ.Ε.Α. Κονίτσης καὶ ἡ δὶς Ἐλένη Παπαπάύλου Παπαθεμιστοκλέους ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

— Τὴν 10 - 10 - 63 ἀπεβίωσεν εἰς Πυρσόγιαννην ὁ Βασίλειος Ζαφείρης ἦ Σιάνδρας.

— Τὴν 29 - 10 - 63 ἀπεβίωσεν εἰς Κόνιτσαν ὁ Κωνσταντῖνος Δ. Καραγιῶργος, τὴν δὲ 31 - 10 - 63 ἡ σεβαστὴ οἰκοδέσποινα Εύλαμπία Προδρ. Ἐζηνεπίδου.

— Ἀνεχώρησεν διὰ τὴν νέαν του θέσιν ὁ τέως Δασάρχης Κονίτσης κ. Σπ. Γκόγκος.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησεν μετατεθεὶς ὁ γεωπόνος τῆς Α.Τ.Ε. κ. Χρ. Καλύβας.

— Ἀνεχώρησεν οἰκογενειακῶς δι' Ἀθήνας ὁ κ. Χρυσόστ. Τσομπάνος.

— 'Ο αἰδεσιμώτατος Παπαγεώργιος Παΐσιος ἰστοριοδίφης ἐκ Χιονάδων με-

τετέθη ἐκ Δολοῦ Πωγωνίου εἰς Καλλιθέαν (Γορίτσα) Κονίτσης.

— Μέ τὴν συνήθη ἐπισημότητα ἔορτάσθη ἡ ἐπέτειος τῆς 28 Ὁκτωβρίου 1940. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις εἰς τὸ νεκροταφεῖον - κενοτάφιον τοῦ 1940 παρὰ τὸν "Ἄγιον Ἀθανάσιον καὶ κατετέθησαν στέφανοι ὑπὸ τοῦ κ. Ἐπάρχου, τοῦ Δημάρχου, τοῦ Διοικητοῦ τοῦ 583 Τάγματος κ. Ραψωμανίκη καὶ τοῦ κ. Γ. Στάχτιαρη Διοικητοῦ 'Υποδ. Χωροφύλακῆς.

'Ἐν συνεχείᾳ κατετέθησαν στέφανοι ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν Σχολῶν καὶ Ἰδρυμάτων Κονίτσης.

— Τὴν 28ην ἐγένετο δοξολογία εἰς τὸν Καθεδρικὸν ναὸν καὶ ἔξεφωνήθη ὁ πανηγυρικὸς τῆς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Κ. Καραγιάννη. Ἀκολούθως ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις εἰς τὸ 'Ηρῶν καὶ κατετέθησαν στέφανοι ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν.

'Ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου καὶ λοιπῶν σχολῶν, τῶν προσκόπων, ὁδηγῶν καὶ τμημάτων τοῦ Στρατοῦ.

Τὸ ἀπόγευμα ἔχορεύθησαν λαϊκοὶ χοροὶ εἰς τὴν κεντρικήν πλατείαν, τὸ δὲ ἐσπέρας οἱ στρατιῶται ἐτραγούδησαν ἄσματα τῆς ἐπόχῆς τοῦ 1940, ὡς τὸ «κορόϊδο Μουσολίνι» κ.λ.π. Ἐδόθη δὲ καὶ δεξίωσις καὶ χοροεσπερὶς ὑπὸ τοῦ 583 Τάγματος εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Λέσχης Ἀξιωματικῶν.

— Τὸ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν λειτουργῆσαν ἐν Κονίτσῃ Παράρτημα Ἰνστιτούτου Ἀγγλικῆς γλώσσης δὲν ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του καὶ οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν δικαίως παραπονοῦνται διότι τὰ τέκνα των κινδυνεύουν νὰ λησμονήσουν καὶ ἐκεῖνα τὰ δόποια ἔξέμαθαν.

ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΔΕΚΑΤΗΜΟΝΗ ΣΩΜΑΤΙΔΑ ΣΩΜΑΤΙΔΑ ΣΩΜΑΤΙΔΑ ΣΩΜΑΤΙΔΑ ΣΩΜΑΤΙΔΑ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

1) κ. κ. Τσεπέλην Δημ., 'Ιπποκρ. Τσατσᾶν, 'Απόστολον Μπότσιον, Παν. Παπαϊωάννου, Βασίλ. Τζουμάκαν.

κ. κ. Γεωργίαν Γεωργίου, Κατίνα 'Αγηλιώτου.

Παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὴν διεύθυνσίν σας, καθότι τὸ περιοδικὸν ἐπιστρέφει ἡμῖν μὲ τὴν ἔνδειξιν «μετώχησεν».

2) κ. 'Ολυμπίαν Πετριχιάνου παρακαλεῖσθε ὅμοίως.

3) κ. Βασίλειον Μυλωνᾶν

Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Τὸ νὰ τὸ βελτιώσουμε τὸ περιοδικὸ ἀπὸ ἀπόψεως ὕλης εἶναι βεβαίως ἡ ἐπιθυμία μας. Αὔτὸ δῆμως ἔξαρταται ἀπὸ δῆλους μας. "Ολοι οἱ δυνάμενοι νὰ προσφέρουν κάτι ἄς μᾶς πλαισιώσουν. Κάθε Τρίτη (5 - 8) εύρισκόμεθα στὸ γραφεῖο τοῦ περιοδικοῦ, θὰ εὐχαριστηθοῦμε νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε νὰ ἀνταλλάξωμε γνώμας καὶ νὰ μᾶς βοηθήσητε στὸ ἔργον ποῦ ἀνελάβαμε.

4) κ. Κ. Γιούτσον. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

5) κ. Π.Ι.Φ. «Τὸ ἄχτι τῆς Γιώργαινας» ἀρεσε σὲ πολλούς. Σεῖς μπορεῖτε νὰ μᾶς βοηθήσητε περισσότερο, γι' αὐτὸ καὶ περιμένουμε καὶ ὄλη συνεργασία σας.

6) κ. "Αγγελον Ν. Παπακώσταν. Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμῶς διὰ τὴν δημοσιευμένην ἀξιόλογον πραγματείαν σας «Τὰ ἐν Κονίτσῃ σχολεῖα ἐπὶ Τουρκοκρατίας». Θὰ εἴμεθα εύτυχεῖς ὃν ἡ συνεργασία σας ἔξακολουθήσῃ.

7) κ. 'Ανέστην Γιαννούλην 'Ιωάννινα. Παρακαλοῦμεν ὅπως μᾶς γνωρίσητε τὰ τεύχη ποῦ σᾶς λείπουν διὰ νὰ τὰ ἀποστείλωμεν

